

9
DAD AU
CIÓN GE

OFFICIAL

VINTAGE

BX204

P37

04

1895

C. 1

1080020492

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

Iphigeneia Latheon

OFFICIA VOTIVA

PER ANNUM

PRO SINGULIS HEBDOMADÆ FERIIS

A SS. D. N. LEONE PP. XIII.

PER DECRETUM URBIS ET ORBIS

DIE V. JULII MDCCCLXXXIII

CONCESSA

CUM PSALMIS ET PRECIBUS IN EXTENSO.

EDITIO TERTIA.

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Biblioteca Alfonso
Biblioteca Universitaria

CUM APPROBATIONE S. RIT. CONGREGATIONIS.

RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATI.

SUMPTIBUS, CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PÛSTET,

S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGRAPHI.

MDCCCXCV.

44249

*Como pencha de camino de obis
el presente a mi modo maestro
el Sr. Comandante D. Conchito Valverde
Mexico, 4 de Marzo 1899*

F. B. Mendieta

B12049
P37
041
1895

ADPROBATIO.

Revisione rite peracta omnia cum originalibus concordant.
In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
hac die 7. Martii 1885.

Pro R. P. D. Laurentio Salvati Secretario
Joannes Canonicus Ponzi Substitutus.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 29. Januarii 1895.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spirit. Gen.

DIRECCIÓN GENERAL D

0455A

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi Dómine os meum ad benedicéndum
nomen sanctum tuum: munda quoque cor
meum ab ómnibus vanis, perversis, et
aliénis cogitátionibus: intelléctum illú-
mina, afféctum inflámma; ut digne, atténte, ac
devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri
mérear ante conspéctum divínæ majestátis tuæ.
Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Dómine in unióne illíus divínæ intentiόνis, qua
ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas
persólvo.

Pater noster, qui es in
cælis: sanctificétur no-
men tuum: advéniat re-
gnum tuum: fiat volúntas
tua, sicut in cælo et in
terra. Panem nostrum quo-
tidíanium da nobis hódie:
et dimitte nobis débita no-
stra, sicut et nos dimitti-
mus debitóribus nostris.
Et ne nos indúcas in ten-
tatióne[m]: sed libera nos
a malo. Amen.

Ave María, grátia plena:
Dóminus tecum: bene-
dicta tu in muliéribus, et
benedictus fructus ventris
tui Jesus. Sancta María,
Mater Dei, ora pro nobis
peccatóribus, nunc et in
hora mortis nostræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem
Omnipoténtem, Creató-
rem cæli et terræ. Et in
Jesum Christum, Fílium

007454

eius unicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Virgine, passus sub Póntio Piláto: crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mórtuis: ascendit ad coelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

ORATIONEM SEQUEM

devote post Officium recitantibus

Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit: et dicitur flexis genibus.

Sacrosánctæ et individuæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Virgínis Mariæ focúndæ integritáti, et ómnium Sanctorum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatorum, per infinita sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Beáta viscera Mariæ Virgínis, quæ portaverunt ætérni Patris Fílium. **R.** Et beáta úbera, quæ lactaverunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

PSALMI

PLURAQUE ALIA COMMUNIA
IN OFFICIIS VOTIVIS RECITANDA.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María.
et Credo. **secreto.**

Deinde clara voce dic. V.

Dómine lábia mea apé-
ries. **R.** Et os meum
annuntiábit laudem tuam.
V. Deus in adiutorium
meum inténde. **R.** Dómine
ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et
Spíritui sancto: Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórum. Amen. Allelúja.
vel Laus tibi Dómine Rex
ætérnæ glóriæ.

Invitatorium.

Regem Angeló-
rum Dóminum
* Veníte adoré-
mus. **Repetitur**
Regem Angelórum Dómi-
num veníte adorémus.

*Vel dicitur: Regem Aposto-
lórum etc. ut suo loco notatur.*

Psalmus 94.

Venite, exsultémus
Dómino, jubilémus
Deo salutári no-
stro: præoccupémus fá-
ciem ejus in confessióne,
et in psalmis jubilémus ei.

eius únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Virgine, passus sub Póntio Piláto: crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descendit ad íferos: tertia die resurrexit a mórtuis: ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

ORATIONEM SEQUEM

devote post Officium recitantibus

Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit: et dicitur flexis genibus.

Sacrosánctæ et individuæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Virgínis Mariæ focúndæ integritáti, et ómnium Sanctorum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatorum, per infínita sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Beáta viscera Mariæ Virgínis, quæ portáverunt ætérni Patris Fílium. **R.** Et beáta úbera, quæ lactáverunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

PSALMI

PLURAQUE ALIA COMMUNIA
IN OFFICIIS VOTIVIS RECITANDA.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María.
et **Credo. secreto.**

Deinde clara voce dic. V.

Dómine lábia mea apé-
ries. **R.** Et os meum
annuntiábit laudem tuam.
V. Deus in adiutorium
meum inténde. **R.** Dómine
ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et
Spíritui sancto: Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórum. Amen. **Allelúja.**
vel Laus tibi Dómine Rex
ætérnæ glóriæ.

Invitatorium.

Regem Angeló-
rum Dóminum
* Veníte adoré-
mus. **Repetitur**
**Regem Angelórum Dómi-
num veníte adorémus.**

*Vel dicitur: Regem Aposto-
lórum etc. ut suo loco notatur.*

Psalmus 94.

Venite, exsultémus
Dómino, jubilémus
Deo salutári no-
stro: præoccupémus fá-
ciem ejus in confessióne,
et in psalmis jubilémus ei.

Regem Angelórum Dóminum veníte adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllit Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines montium ipse cónspicit. Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos: quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves pásuæ ejus. Regem Angelórum Dóminum veníte adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre

corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea. Veníte adorémus.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi veró non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam. Regem Angelórum Dóminum veníte adorémus.

Glória Patri, et Filio, et Spíritui sancto: Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Veníte adorémus.

Regem Angelórum Dñm veníte adorémus.

Absolutiones et Benedictiones

dicendæ antè Lectiones.

In I. Nocturno.

Absolutio.

Exaudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et mise-

rere nobis: qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictiône perpétua benedicat nos Pater ætérnus. R. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedicere et adjuvare dignétur. R. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. R. Amen.

In II. Nocturno.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos adjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. R. Amen.
5. Christus perpétuæ det nobis gaúdia vitæ. R. Amen.
6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. R. Amen.

In III. Nocturno.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. R. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. R. Amen.
8. Divínium auxiliúm máneat semper nobíscum. R. Amen.
9. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos rex Angelórum. R. Amen.

Si officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipse intercédant pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum festum cólimus, ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si in última Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per Evangélica dicta deleántur nostra delicta.

Hymnus Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudamus: * Tu devicto mortis aculeo, * aperuisti credentibus regna cœlorum.
 Te Dñm confitemur. * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur. * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et univérse potestates: * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclamant: * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Sanctus, Sanctus, Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth. * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ. * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Te gloriósus * Apostolorum chorus, * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Te Prophetárum * laudabilis número, * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus. * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia, * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Patrem * imménsæ majestátis, * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Venerándum tuum verum * et únicum Fílium. * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum. * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Tu Rex glóriæ, * Christe, * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Tu Patris * sempitérnus es Fílius: * Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

HORÆ DIURNÆ.

Ad Laudes.

Deus in adiutorium meum intende. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri et Filio et Spíritui sancto. Sicut erat etc. Allelúja, vel Laus tibi Dómine Rex ætérnæ glóriæ pro temporis diversitate.

Antiphona competens.

Psalmus 92.

Dóminus regnavit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitudinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóribus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum

tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitudinem diérum.

Glória Patri.

Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Ant. competentes.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctuejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pascuæ ejus, * introíte portas ejus in confessiône, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus: in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Ant. competentes.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,

* quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ín-
via, et inaquósa; * sic in
sancto appáruí tibi, ut vi-
dèrem virtútem tuam, et
glóriam tuam.

Quóniam mélior est mi-
sericórdia tua super vitas:
* lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita
mea: * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea: * et
lábiis exsultatiónis laudá-
bit os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matu-
tínis meditábor in te: *
quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exsultábo, adhæ-
sit ánima mea post te: *
me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæ-
sierunt ánimam meam, in-
troíbunt in inferióra ter-
ræ: * tradéntur in manus
gládií, partes vúlpium e-
runt.

Rex vero lætábitur in
Deo, laudabúntur omnes
qui jurant in eo: * quia

obstrúctum est os loquén-
tium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri,
et benedicat nobis: *
illúminet vultum suum su-
per nos, et misereátur
nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam, * in ómnibus
Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus: * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent
Gentes: * quóniam júdicas
pópulos in æquitáte, et
Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus, confiteántur tibi pó-
puli omnes: * terra dedit
fructum suum.

Benedicat nos Deus, De-
us noster, benedicat nos
Deus: * et métuant eum
omnes fines terræ.

Glória Patri.

Ant. competentes.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedicite ómnia ópera
Dómini Dómino: *
laudáte et superexaltáte
eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dó-
mini Dómino: * benedi-
cite cœli Dómino.

Benedicite aquæ omnes
quæ super cœlos sunt, Dó-
mino: * benedicite omnes
virtútes Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna
Dómino: * benedicite stel-
læ cœli Dómino.

Benedicite omnis imber
et ros Dómino: * benedi-
cite omnes spíritus Dei
Dómino.

Benedicite ignis et æ-
stus Dómino: * benedicite
frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pru-
ína Dómino: * benedicite
gelu et frigus Dómino.

Benedicite glácies et ni-
ves Dómino: * benedicite
noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et tene-
bræ Dómino: * benedicite
fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dómi-
num, * laudet et super-
exáltet eum in sæcula.

Benedicite montes et col-
les Dómino: * benedicite
univérta germinántia in
terra Dómino.

Benedicite fontes Dómi-

no: * benedicite mária et
flúmina Dómino.

Benedicite cete, et ómnia
quæ movéntur in aquis,
Dómino: * benedicite o-
mnes vólucres cœli Dó-
mino.

Benedicite omnes béstia
et pécora Dómino: * bene-
dicite filii hóminum Dño.

Benedicat Israël Dómi-
num: laudet et superex-
áltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdótes Dó-
mini Dómino: * benedici-
te servi Dómini Dómino.

Benedicite spíritus, et
ánimæ justórum Dómino:
* benedicite sancti, et hú-
miles corde Dómino.

Benedicite Ananía, Aza-
ría, Misaël Dómino: * lau-
dáte et superexaltáte eum
in sæcula.

Benedicámus Patrem et
Fílium cum sancto Spíri-
tu: * laudémus et super-
exaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine
in firmaménto cœli: * et
laudábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri.
neque Amen.

Ant. competentes.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præceptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellarum, * quæ faciunt verbum ejus:

Montes et omnes colles, * ligna fructifera et omnes cedri:

Béstia et univérſa pécora, * serpéntes et volúcres pennatæ:

Reges terræ et omnes

pópuli, * principes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filii Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psalterio psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptiõnem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:

In sanctitate et justitia coram ipso, * ómnibus diebus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocaberis: * præibis enim ante faciẽm Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciẽntiam salútis plebi ejus, * in re-

Ad faciéndam vindictam in natióibus: * increpationes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis:

Ut faciãnt in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtúibus ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitudínis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psalterio et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilationis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. competens.

Finitis Psalmis dicuntur Cap. Hymn., V. et Ant. de Comuni vel proprio loco.

missiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténébris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Deinde dicitur Ant. et Oratio conveniens, et postea fiunt Commemoraciones et Suffragia, si occurrant, ut infra. 30.

Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. **V.** Deus in adiutoriū. 9.

Hymnus.

Jam lucis orto sidere,
Deum precémur súplices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,

Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáeculum. Amen.

Ant. competens.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua
júdica me.

Deus exaúdi oratióne meam: *
aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt
advérsum me, et fortes quæsiérunt
ánimam meam: * et non proposuerunt
Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: *
et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: *
et in veritaté tua disperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo Dómine,
quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: *
et super inimícos meos despéxit
óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via,
* qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: *
in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem,
* in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ,
* ad custodiéndo justificatióne tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero
in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiόne cordis: *
in eo quod didici judícia justitiæ tuæ.

Justificatióne tuas custodiám: *
non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescéntior viam suam?
* in custodiéndo sermóne tuos.

In toto corde meo exquiri te: *
ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua,
* ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dñe: * doce me justificatióne tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi
ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: *
et considerábo vias tuas.

In justificatióne tuas meditábor: *
non oblivíscar sermóne tuos.

Retribue servo tuo, vífica me: *
et custodiám sermóne tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo
mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: *
non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre
justificatióne tuas * in omni témpore.

Incepásti supérbos: * maledícti
qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum: *
quia testimónia tua exquiri.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consílium meum justificatióes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatióes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * júdicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilásti cor meum.

Ant. competens.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Régi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

V. Qui sedes ad dexteram Patris. **R.** Miserére nobis.

V. Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Temp. paschali dicitur:

Christe Fili Dei vivi, miserére nobis * Allelúja, allelúja. **Repet.** Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, allelúja, allelúja.

V. Qui surrexísti a mórtuis. **R.** Allelúja, allelúja.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spirítu princípáli confírma me.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ,

Sequentes Preces non dicuntur in Dupl. nec infra Oct.; sed tunc dicto R. br. dic. Dóminus vobiscum. et Oratio. Dómine Deus omnipotens. ut infra 18.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. **Kýrie, eléison.**

Pater noster. secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. secreto usque ad V. Carnis resurrectióem. **R.** Vitam ætérnam. Amen.

V. Et ego ad te Dómine clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele.

V. Cor mundum crea in me, Deus. **R.** Et spirítum rectum innova in viscéribus meis.

V. Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et Spirítum sanctum tuum ne aúferas a me.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spirítu princípáli confírma me.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ,

sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnipotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Indulgéntiam, absolutióem et remissióem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Et prosequitur V. Dignáre, Dómine die isto. **R.** Sine peccáto nos custodíre.

V. Miserére nostri Dómine. **R.** Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmódu sperávimus in te.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecisti: tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Benedicamus Dómino. **R.** Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, preponitur Lectio Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit
V. Pretiosa in conspectu Dómini. **R.** Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine **Orémus**

Oratio.

Sancta María et omnes sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo ad-

juvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dñe ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur
Glória Patri. **Sicut erat.**

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum.

R. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

V. Glória Patri. **R.** Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi

et liberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens. **R.** Amen.

Ad Absolut. Capit. in festis dic. Capit. Nouæ.

Post Lect. brevem dicitur
V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Bened. Dóminus nos benedicat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perducatur ætérnam: et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Ad Tertiam.

Pater noster. Ave María, Deus in adjutórium. 9.

Hymnus.

Nunc, sancte nobis Spíritus, Unum Patri cum Fílio, Dignáre promptus ingeri Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessióem pésonent: Flamméscat igne caritas: Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. competens.

Psalmus.

Regem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam: * et custódiám illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo eloquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia júdicia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judiciis tuis supersperávi.

Et custódiám legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatióibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine: * et consolátus sum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiám mandáta tua.

Funes peccatórum cir-

cumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super júdicia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitatem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitate tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humi-

liásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine, quia æquitas júdicia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia injúste iniquitatem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confundar.

Ant. competens, etc.

Ad Sextam.

Pater noster. Ave María.

Deus in adiutorium. 9.

Hymnus.

Rector potens, verax
Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem:

Exstingue flamas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. competens.

Psalmus.

Defecit in salutare
tuum anima mea:
* et in verbum
tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in
elocuium tuum, * dicentes:
Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter
in pruina: * justificationes
tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui:
* quando facies de perse-
quentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui

fabulationes: * sed non ut
lex tua.

Omnia mandata tua vé-
ritas: * inique persecuti
sunt me, adjuva me.

Paulo minus consumma-
verunt me in terra: * ego
autem non dereliqui man-
data tua.

Secundum misericordiam
tuam vivifica me: * et custó-
diam testimonia oris tui.

In ætérnum Dñe, * verbum
tuum permanet in celo.

In generatióem et ge-
neratióem veritas tua: *
fundasti terram, et pér-
manet.

Ordinatioe tua persevé-
rat dies: * quoniam omnia
serviunt tibi.

Nisi quod lex tua medi-
tatio mea est: * tunc for-
te periissem in humilitate
mea.

In ætérnum non obli-
scar justificationes tuas: *
quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, saluum
me fac: * quoniam justifi-
cationes tuas exquisivi.

Me exspectaverunt pec-
catóres ut perderent me:
* testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis

vidi finem: * latum man-
datum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem
tuam Dómine? * tota
die meditatio mea est.

Super inimicos meos pru-
dentem me fecisti mandá-
to tuo: * quia in ætérnum
mihi est.

Super omnes docentes me
intellexi: * quia testimó-
nia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: *
quia mandata tua quæsi.

Ab omni via mala pro-
hibui pedes meos, * ut
custodiam verba tua.

A judiciis tuis non decli-
navi: * quia tu legem po-
suisti mihi.

Quam dulcia faucibus
meis eloquia tua, * super
mel ori meo!

A mandatis tuis intellé-
xi: * propterea odivi om-
nem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis
verbum tuum, * et lumen
semitis meis.

Juravi, et statui * custo-
dire iudicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usque-
quaque Dñe: * vivifica me
secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei be-
neplacita fac Dómine: *
et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus
meis semper: * et legem
tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores lá-
queum mihi: * et de man-
datis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi te-
stimonia tua in ætérnum:
* quia exultatio cordis
mei sunt.

Inclinavi cor meum ad
faciendas justificationes
tuas in ætérnum, * pro-
pter retributionem.

Iniquos odio habui: * et
legem tuam dilexi.

Adjutor et susceptor me-
us es tu: * et in verbum
tuum supersperavi.

Declinate a me maligni:
* et scrutabor mandata
Dei mei.

Suscipe me secundum
elocuium tuum, et vivam:
* et non confundas me ab
expectatione mea.

Adjuva me, et salvus ero:
* et meditabor in justifi-
cationibus tuis semper.

Sprevisti omnes disce-
dentes a judiciis tuis: *

quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * a judiciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecerunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiae tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. competens, etc.

Ad Nonam.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 9.

Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diurnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen vésperé,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmíum mortis sacrae

Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. competens.

Psalmus.

Mirabilia testimónia tua: * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apéruí, et atráxi spírítum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et misérére mei, * secúndum ju-

dícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine, * et rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua, * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter, * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contéptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua veritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exaúdi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilículo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivifica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ veritas.

Inítio cognóvi de testimoniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum,

et rédime me: * propter
elóquium tuum vivifica me.

Longe a peccatóribus sa-
lus: * quia justificatiónes
tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ
Dómine: * secúndum judi-
cium tuum vivifica me.

Multi qui persecúntur
me, et tribulant me: * a
testimóniis tuis non decli-
návi.

Vidi prævaricántes et ta-
bescébam: * quia elóquia
tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta
tua diléxi Dómine: * in mi-
sericórdia tua vivifica me.

Principium verbórum tu-
órum véritas: * in ætér-
num ómnia judícia justí-
tiæ tuæ.

Principes persecúti sunt
me gratis: * et a verbis
tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super eló-
quia tua, * sicut qui invé-
nit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui,
et abominátus sum: * le-
gem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem
dixi tibi, * super judícia
justítiæ tuæ.

Pax multa diligentibus
legem tuam: * et non est
illis scándalum.

Exspectábam salutáre tu-
um Dómine: * et mandáta
tua diléxi.

Custodívit ánima mea te-
stimónia tua, * et diléxit
ea veheménter.

Servávi mandáta tua et
testimónia tua: * quia o-
mnes viæ meæ in conspé-
ctu tuo.

Appropínquet deprecátio
mea in conspéctu tuo Dó-
mine: * juxta elóquium tu-
um da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in
conspéctu tuo: * secúndum
elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea
hymnum, * cum docúeris
me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea
elóquium tuum: * quia ó-
mnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet
me: * quóniam mandáta
tua elégi.

Concupívi salutáre tuum
Dómine: * et lex tua me-
ditátio mea est.

Vivet ánima mea, et lau-
dábit te: * et judícia tua
adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis quæ
périit: * quære servum
tuum, quia mandáta tua
non sum oblitus.

Ant. competens, etc.

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 5.

Ant. competens.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dó-
mino meo: * Sede
a dextris meis:

Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum
tuórum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion: *
domináre in médio inimi-
córum tuórum.

Tecum principium in die
virtútis tuæ in splendóri-
bus sanctórum: * ex útero
ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non
penitébit eum: * Tu es
sacerdos in ætérnum se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech.

Dóminus a dextris tuis,
* confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natióibus,
imlébit ruínas: * con-

quassábit cápita in terra
multórum.

De torrénite in via bibet: *
proptérea exaltábit caput.

Ant. competentes.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine
in toto corde meo: * in
consilio justórum, et con-
gregatióne.

Magna ópera Dómini: *
exquisita in omnes volun-
tates ejus.

Conféssio et magnificén-
tia opus ejus: * et justí-
tia ejus manet in sæcu-
lum sæculi.

Memóriam fecit mirabí-
lium suórum, miséricors
et miserátor Dóminus: *
escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum
testaménti sui: * virtútem
óperum suórum annuntiá-
bit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem
Géntium: * ópera mánuum
ejus véritas, et judicium.

Fidélia ómnia mandáta
ejus: confirmáta in sæcu-
lum sæculi, * facta in ve-
ritáte et æquitate.

Redemptiónem misit pó-
pulo suo: * mandávit in æ-
térnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * iníitium sapientiae timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Ant. competentes.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio retórum benedicétur.

Glória et divítiae in domo ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómodat, dispónet sermónes suos in iudicio: * quia in aeternum non commovébitur.

In memória aeterna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéri-

bus: justitia ejus manet in saeculum saeculi: * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fretmet et tabéscet: * desidérium peccatórum peribit.

Ant. competentes.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in caelo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens pauperem:

Ut cólloceat eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. competentes.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et veritas Dómini manet in aeternum.

Ant., Capitulum, Hymnus, V. et Ant. convenientes.

Canticum B. M. V.

Lae. 1. e.

Magnificat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in saecula. Glória Patri.

Deinde Ant. et Orat. conven.

Commemoratio de Cruce.

Tempore Paschali.

Ad Vesp. Ant. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Ad Laud. Ant. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allel.

V. Dicite in natióibus, allelúja. **R.** Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subire voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis famulis tuis; ut resurrectionis grátiam consequámur. Per eúmdem Dñm.

Aliae Commem. de S. Maria, de S. Joseph, de Apost. et de Pace, non fiunt Temp. Pasch.

**Commemorationes
Communes**

sive

Suffragia Sanctorum.

*Omittitur Commemoratio ejus,
de quo fit Officium.*

De S. Maria.

Ad Vesp. et Laud. Ant.
Sancta María, succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quícúmque célebrant tuam sanctam comémoratiónem.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concède nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne a præsentí liberári tristítia, et aetérna pérfrui lætítia.

Ab Octava Epiphaniæ

usque ad Purificationem dicitur

V. Post partum Virgo inviolata permansisti. **R.** Dei

Génitrix intercède pro nobis.

Orémus. Oratio.

Deus, qui salutis aetérnæ, beátæ Mariæ virginitate fœcúnda, humano géneri præmia præstitisti: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

De S. Joseph.

Ad Vesp. Ant. Ecce fídelis servus et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam.

V. Glória et divítia in domo ejus. **R.** Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laud. Ant. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta ut putabátur filius Joseph.

V. Os justi meditábitur sapientiam. **R.** Et lingua ejus loquétur júdicium.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Geni-

trícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

De Apostolis.

Ad Vesp. Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Génitium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dñe.

V. Constitues eos principes super omnem terram. **R.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laud. Ant. Gloriósi principes terræ, quómo- do in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus dextera beátum Petrum ambulántem in fluctibus, ne mergerétur, eréxit, et copóstolum ejus Paulum tertio naufragántem de profundo pélagi liberávit; exaúdi nos propítius, et concède; ut ambórum mé-

ritis, aeternitátis glóriam consequámur.

De Patrono

vel Titulari Ecclesiæ

fiat Commem. consueta ante vel post Commemorationes prædictas pro dignitate illius; et ultimo loco

De Pace.

Ad Vesp. et Laud. Ant.
Da pacem Dómine in diebus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

V. Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundantia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hostium sublata formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla. Per Dñm.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

V. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Ad Completorium.

Lector incipit: V. Jube domne benedicere.

Bened. Noctem quietam, et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens. **R.** Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5.

Fratres: Sobrii estote et vigilate, quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret: cui resistite fortes in fide.

Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo gratias.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. **R.** Qui fecit caelum et terram.

Pater noster. dicitur secreto.

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam

semper Virginem, beatum Michaellem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam. **R.** Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dic. tibi Pater, et te Pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam aeternam. **R.** Amen.

Indulgentiam, absolutiōnem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

R. Amen.

V. Converterte nos Deus salutaris noster. **R.** Et averte iram tuam a nobis.

V. Deus in adjutorium meum intende. **R.** Domine ad adjuvandum me festina.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Miserere.

Temp. Pasesali. Antiph. Allelúja.

Psalmus 4.

Qum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Psalmus 30.

In te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera, ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem: et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei caeli commorabitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta yolánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis: * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In má nibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longítudine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedicite Dóminum * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi Dñe, et exaúdi oratió nem meam.

Temp. Paschalí. Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus.

Te lucis ante términum, Rerum Créator, póscimus,

Ut pro tua cleméntia Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia Et nóctium phantásmata; Hostémque nostrum cómpri me, Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. **R.** Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dómine * Comméndo spíritum meum. **In manus. V.** Redemísti nos Dómine Deus veritátis. **Comméndo. Glória Patri. In manus.**

V. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

A Complet. Sabbati ante Dominicam in Albis inclusive, usque ad Sabbatum post Festum Pentecostes exclusive, dicitur sequens

R. br. In manus tuas Dómine comméndo spíritum meum. * Allelúja, allelúja. **In manus. V.** Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. In manus.**

V. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi, allelúja. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja. **Ant.** Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum: Lumen ad revelatió nem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israë l.

Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Tempore Paschali additur Allelúja.

Sequ. Preces semper dicuntur, præterquam in Officio duplici et infra Octavas.

Kýrie eléison. **C**hriste eléison. **K**ýrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. *secreto.*

V. Carnis resurrectionem.

R. Vitam æternam. Amen.

V. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrorum. **R.** Et laudabilis, et gloriósus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem, et Filium cum sancto Spíritu. **R.** Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

V. Benedictus es Dómine in firmamento cæli. **R.** Et laudabilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

V. Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

V. Dignáre Dómine nocte ista. **R.** Sine peccáto nos custodire.

V. Misérére nostri Dómine. **R.** Misérére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te.

V. Dómine exaúdi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **O**ratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitationem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Benedictio. Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Filius, et Spíritus sanctus. **R.** Amen.

Et non dic. Fidélium animæ sed immediate dic. una ex infrascriptis Ant. pro tempore.

A Vesp. Sabbati ante Dominicam I. Adventus usque ad Purif. incl.

Antiphona.

Alma Redemptóris Mater, quæ pèrvia cæli Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti, Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuísti, Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,

Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu:

V. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ. **R.** Et concépit de Spíritu sancto.

Orémus. **O**ratio.

Grátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui Angelo nuntiánte Christi Filii tui incarnationem cognóvimus, per passionem ejus et crucem ad resurrectionis glóriam perducámur. Per eúdem Christum Dñm nostrum.

R. Amen.

A I. Vesp. Nativitatis, et deinceps:

V. Post partum Virgo invioláta permansísti. **R.** Dei Génitrix intercède pro nobis.

Orémus. **O**ratio.

Deus, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte focúnda, humano géneri præmia præstitísti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ

suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. **R.** Amen.

Post Purificat., id est, a fine Completorii illius diei 2. Febr. incl., usque ad Feriam V. in Coena Domini exclusive,

Antiphona.

Ave Regína cælorum: Ave Dómina Angelórum:

Salve radix, salve porta, Ex qua mundo lux est orta.

Gaude Virgo gloriósa, Super omnes speciósa: Vale o valde decóra, Et pro nobis Christum exóra.

V. Dignáre me laudárete, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. **O**ratio.

Concède, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídiu: ut qui sanctæ Dei Genitricis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúdem Christum Dñm nostrum. **R.** Amen.

A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten incl.

Antiphona.

Regina cœli lætare, allelúja,
 Quia quem meruisti portare, allelúja,
 Resurrexit, sicut dixit, allelúja.
 Ora pro nobis Deum, allelúja.

V. Gaude et lætare Virgo María, allelúja. **R.** Quia surrexit Dñs vere, allelúja.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum lætificare dignatus es: præsta quæsumus; ut per ejus Genitricem Virginem Mariam perpétuè capiámus gaudia vitæ. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

A I. Vesperis Festi Ss. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum Antiph.

Salve Regina, Mater misericordiæ, vita, dulcedo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus exsules filii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle.

Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílum osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnipotens sempitérnis Deus, qui gloriósæ Virginis Matris Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum effici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti: da, ut cujus commemoratione lætámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

V. Divínium auxiliium máneat semper nobíscum. **R.** Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María, et Credo.

OFFICIA VOTIVA**PER ANNUM****PRO SINGULIS HEBDOMADÆ FERIIS****A****SS. D. N. LEONE PP. XIII.****CONCESSA.**

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN

BIBLIOTECA GENERAL DE BIBLIOTECAS

OFFICIA VOTIVA PER ANNUM.

Officia hæc Votiva per annum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis, a Summo Pontifice Leone XIII. per Decretum *Urbis et Orbis* Sacrorum Rituum Congregationis die 5. Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium occurrentium, quocumque anni tempore: exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17. ad 24. Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas, prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis, tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum ut in Psalterio, si facienda sint; omissa Commemoratione ejus de quo fit Officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat officium aliud quocumque novem Lectionum, Vesperæ Officii Votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii*.

PRO FERIA II. OFFICIUM VOTIVUM DE SANCTIS ANGELIS.

SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Antiph. Angeli Dómini. *cum reliqu. de Laud.* 54.

Psalmi ut supra. 27.

Capitulum. *Exod.* 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Te splendor et virtus Patris,
Te, vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa millium Ducum coróna militat: Sed explicat victor crucem

Michaël, salutis signifer.

Dracónis hic dirum caput In ima pellit tartara, Ducémque cum rebéllibus Cœlesti ab arce fúlminat.

Contra ducem superbiæ Sequámur hunc nos príncipem,

Ut detur ex Agni throno Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio, Tibique, sancte Spíritus, Sicut fuit, sit júgiter Sæclum per omne glória. Amen.

Y. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius; ut a quibus tibi ministrantibus in caelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniantur. Per Dominum.

Suffragia Sanctorum, ut supra. 30.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Angelorum Dum, * Venite, adoramus.

Ps. Venite, exultemus.

Hymnus. Te splendor. 41.

In I. Nocturno.

Ant. Multa magnalia.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est ma-

gnificentia tua, * super caelos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi:

Volucres caeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Multa magnalia de Michaële Archangelo, qui fortis in praelio fecit victoriam.

Ant. Gábríel Archángelus.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * Transmigre in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in caelo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Ant. Gábríel Archángelus locutus est Mariae dicens: Ecce concipies in

útero et paries Filium et vocabis nomen ejus Jesum.

Ant. Benedicite Deum caeli.

Psalmus 14.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam: Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit:

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Ant. Benedicite Deum caeli, dixit Angelus Raphaël, et coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuribulum aúreum in manu sua.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Venit Michaël Arch-angelus cum multitudine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísium exsultatiónis. **V.** Emitte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. **Ut** perdúcat.

R. ii. Respondit Angelus Dómini, et dixit: Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? **V.** Iste enim septuagésimus annus est. **Usquequo.**

R. iii. In conspéctu Génitium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua. **Angelus. Glória Patri. Angelus.**

In Quadragesima vero, et Feria secunda Rogationum dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum, quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes: quia non dimittet, cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis et affligam affligentes te: præcedétque te Angelus meus.

R. Venit Míchaël. **supra.**
Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ii. Cap. b. 1.

Factum est verbum Dómini ad Zachariám filium Barachíæ, filii Addo, prophétam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profundo: et post eum equi rufi, várii et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Dó-

mine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me: Ego osténdam tibi, quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit: Isti sunt, quos misit Dóminus, ut perámbulent terram. Et responderunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta, et dixerunt: Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur, et quiéscit.

R. Respondit Angelus. 44.

Lectio iii. Cap. 2.

Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funiculus mensórum. Et dixi: Quo tu vadis? Et dixit ad me: Ut métiar Jerúsalem, et vídeam, quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad púerum istum, dicens: Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitudine hóminum, et jumentórum in médio ejus. Et ego ero

ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu: et in glória ero in médio ejus.

R. In conspéctu. 44.

In II. Nocturno.

Ant. Ascéndit fumus.

Temp. Paschali. Ant. Immittet Angelus Dómini.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamó suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsum ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta
convértens ánimas: * te-
stimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans pár-
vulis.

Justítiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda: * præ-
ceptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæ-
culi: * júdicia Dómini vera,
justificáta in semetipsa.

Desiderabília super au-
rum et lápidem pretiósium
multum: * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodién-
dis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit?
ab occúltis meis munda
me: * et ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fúerint do-
mináti, tunc immaculátus
ero: * et emundábor a de-
licto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redéptor meus.

Ant. Ascéndit fumas aró-
matum in conspéctu Dó-
mini de manu Angeli.

Ant. Immíttet Angelus
Dómini.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et ple-
nitúdo ejus: * orbis
terrárum, et univérsti qui
hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum: * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Inocens mánibus et mun-
do corde, * qui non accépit
in vano ánimam suam, nec
jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dómino: * et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quæren-
tium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas prínci-
pes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus fortis et potens:
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas prínci-
pes vestras, et elevámini

portæ æternáles: * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus virtútum ipse
est Rex glóriæ.

Ant. Immíttet Angelus
Dómini in circúitu timén-
tium eum, et erípiet eos.

Ant. Laudémus Dñm.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in
omni témpore: * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur á-
nima mea: * aúdiat man-
suéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum: * et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaúdivit me: * et ex
ómnibus tribulatióibus
meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini: * et faciés ve-
stræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaúdivit eum:
* et de ómnibus tribulati-
onibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóni-

am suávis est Dóminus: *
beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquiréntes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * diligit dies vi-
dére bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne
loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum: * inquiré pacem,
et perséquere eam.

Oculi Dómini super ju-
stos: * et aures ejus in
preces eórum.

Vultus autem Dómini su-
per faciéntes mala: * ut
perdat de terra memó-
riam eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaúdivit eos: * et
ex ómnibus tribulatióibus
eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde: * et
húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes ju-

stórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Temp. Paschali. Ant. Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum, et eripiet eos, allelúja.

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

De Sermóne S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum nómina interpretádo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimirum spí-

ritus, per quos signa et mirácula frequéntius fiunt. Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine perceperunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre præváleant, quantum volunt.

R. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animalium: * Et ceciderunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. **V.** Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. **Et ceciderunt.**

Lectio v.

Príncipátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spirítibus præsent, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad explénda divína ministéria príncipántur. Dominatiónes autem vocántur, qui étiam potestátes príncipátuum dissimilitúdi- ne alta transcéndunt. Nam príncipári est inter réliquos

priorem exsistere: dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda júdicia semper Deus omnipotens præsidet. Unde et per Psalmístam dicitur: Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dñi. **V.** In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. **Et ascéndit.**

Lectio vi.

Chérubim quoque plení- tudo sciéntiæ dicitur; et sublimióra illa ágmina idcirco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicínus contemplántur. Séraphim étiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propin-

quitáte Conditóris sui incomparábiliter ardént amore. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profécto flamma amor est: quia quo subtilius claritátem divinitátis ejus aspiciunt, eo validius in ejus amore flamméscunt.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine. **V.** Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. **Et Glória Patri. Et.**

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus.

Psalmus 95.

Cantáte Dño cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus populis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátria Géntium, afférte Dño glóriam et honórem: * afférte Dño glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudebunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exercitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidé-runt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes An-

geli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiaæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus:

Benedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus:

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui coronát te in misericórdia et miseratióne.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et júdicium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israël voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corrobórávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figmémentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut foenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorabit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscat amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab aeterno, * et usque in aeternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in caelo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Ant. Benedicite Domino omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo tempore: Vidit Jesus Nathanael venientem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israelita, in quo dolus non est. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

In Ps. Qui habitat. Sermo 11.

Quae vero sunt sanctorum Angelorum viae? Profecto illae, quas Unigenitus enarravit, dicens: Videbitis Angelos ascendentes et descendentes super Filium hominis. Ascensio igitur et descensio viae illorum; ascensio propter se, descensio vel potius condescensio propter nos. Sic beati illi spiritus ascendunt per

contemplationem Dei, descendunt per compassionem tui, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Ascendunt ad vultum ejus, descendunt ad nutum ejus: quoniam Angelis suis mandavit de te. Nec tamen vel descendendo visione gloriae fraudantur, quia semper vident faciem Patris.

R. Angelus Domini descendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace: * Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit. **V.** Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum. **Et non.**

Lectio viii.

Cum ascendunt ad contemplationem, inquirunt veritatem, de qua et desiderando satiuntur, et satiando desiderant. Cum vero descendunt, faciunt nobiscum misericordiam, ut custodiant nos in omnibus viis nostris. Administratorii enim spiritus sunt, missi in ministerium propter nos. Plane min-

stri nostri, non domini nostri. Et in hoc Unigeniti formam imitantur, qui non venit ministrari, sed ministrare, qui stetit inter discipulos tamquam qui ministrat. Fructus angelicarum viarum, quod ad ipsos spectat, sua ipsorum beatitudo, et obedientia est caritatis: quod autem ad nos pertinet, inde quidem obtentus divinae gratiae, hinc vero custodia viae nostrae: siquidem Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus indigentis tuis.

R. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia, rege Juda, et interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia: * Et nunc Dominator caelorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore et tremore magnitudinis brachii tui. **V.** Ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. **Et nunc. Gloria Patri. Et nunc.**

Lectio ix. de festo Simplicii, si occurrat; alias

Lectio ix.

Interim ergo mandavit Angelis suis Deus, non quidem ut amoveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custodiant, et quasi per vias suas, vias tuas dirigant, in vias ipsius. Quoniam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritate purius agit, ut propria saltem necessitate compulsus et admonitus, descendas, et condescendas; exhibere scilicet proximo misericordiam; et rursum cum eodem Angelo levans desideria tua, tota animi cupiditate ascendere studeas ad summam et perpetuam Veritatem. Hinc enim monemur levare corda nostra cum manibus; hinc audimus quotidie: Sursum corda. Hinc quoque negligentes arguimur, et dicitur nobis: Filii hominum, usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem et queritis mendacium? Exoneratum enim cor et leve levatur magis, ut querat et diligat veritatem. **Te Deum.**

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Angeli Domini * Dominum benedicite in aeternum.

Ps. Dominus regnavit. cum reliquis. 9.

2. Angelis suis * Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

3. Angeli eorum * semper vident faciem Patris mei, qui est in caelis.

4. Laudate Deum, * omnes Angeli ejus, laudate eum, omnes virtutes ejus.

5. Angeli, Archangeli, * Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes caelorum, laudate Dominum de caelis, allel.

Capitulum. Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui praecedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Christe, sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanae Sator et Redemptor,

Caelitum nobis tribuas beatas

Scandere sedes.

Angelus pacis Michael in aedes

Caelitus nostras veniat, serenae

Auctor ut pacis lacrimosa in orcum

Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes

Pellat antiquos, et amica caelo,

Quae triumphator statuit per orbem,

Templa revisat.

Angelus nostrae medicus salutis

Adsit e caelo Raphael, ut omnes

Sanet aegrotos, dubiosque vitae

Dirigat actus.

Virgo dux pacis, Genitrixque lucis,

Et sacer nobis chorus Angelorum

Semper assistat, simul et micantis

Regia caeli.

Præstet hoc nobis Deitas beata

Patris, ac Nati, pariterque sancti

Spiritus, cujus resonat per omnem

Gloria mundum. Amen.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Bened. Ant. Angelus, qui loquebatur * in me, suscitavit me, quasi virum qui suscitatur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius; ut, a quibus tibi ministrantibus in caelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum.

Suffragia Sanctorum. ut supra. 30.

Ad Tertiam.

Ant. Angelis suis.

Capit. Ecce ego. 54.

R. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.

V. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta.

Gloria Patri. Stetit.

V. Ascendit fumes aromaticum in conspectu Domini. **R.** De manu Angeli.

Tempore Paschali.

R. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. **Stetit.** **V.** Habens thuríbulum aúreum in manu sua. **Allelúja, allelúja.** **Glória Patri. Stetit.**

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Angeli eórum.

Capitulum. *Apoc. 5. c.*

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum millia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. **Ascéndit.** **V.** De manu Angeli. **In conspéctu.** **Glória Patri. Ascéndit.**

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Tempore Paschali.

R. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu

Dómini, * Allelúja, allelúja. **Ascéndit.** **V.** De manu Angeli. **Allelúja, allelúja.** **Glória Patri. Ascéndit.**

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Angeli, Archángeli.

Capitulum. *Apoc. 12. b.*

Factum est praelium magnum in cœlo: Michaël et Angeli ejus præliabantur cum draconé, et draco pugnabat, et angeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. **In.** **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. **Psallam.** **Glória Patri. In.** **V.** Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

Tempore Paschali.

R. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúja, allelúja. **In conspéctu.** **V.** Adorábo

ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. **Allelúja, allelúja.** **Glória Patri. In conspéctu.** **V.** Adoráte Deum, allelúja. **R.** Omnes Angeli ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. Angeli Dómini. *cum reliquis de Laud. 54. Psalm. ut supra. 27. et loco ultimi*

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sáeculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Capit. et Hymnus ut supra in I. Vesperis. 41.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assistitis: deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo júdicio.

PROFERIA III.
OFFICIUM VOTIVUM
DE SANCTIS APOSTOLIS
EXTRA TEMPUS PASCHALE.
SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant., Capit. et Hymnus de Laud. 71. Psalmi ut supra. 27.

V. In omnem terram exiit sonus eorum. *R.* Et in fines orbis terrae verba eorum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et praesides ducemini propter me in testimonium illis, et Gentibus.

Oratio.

Deus, qui nos per beatos Apostolos tuos ad agnitionem tui no-

minis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam et proficiendo celebrare, et celebrando proficere. Per Dominum nostrum.

Suffragia Sanctorum. ut supra. 30.

Si festum Ss. Simonis et Iudae concurrat cum Officio votivo de Apostolis, pro commemoratione Officii votivi dicitur sequens.

Oratio.

Deus, qui nos beatorum Apostolorum commemoratione laetificas: praesta, quaesumus; ut quorum gaudemus meritis, instruamur exemplis. Per Dominum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Apostolorum Dominum, * Venite, adoramus.

Ps. Venite, exultemus.

Hymnus.

Aeterna Christi munera, Apostolorum gloriam,

Palmas et hymnos debitos Laetis canamus mentibus.

Ecclesiarum Principes, *Belli* triumphales duces, *Caelstis* aulae milites, *Et vera* mundi lumina.

Devota sanctorum fides, *Invieta* spes credentium, *Perfecta* Christi caritas *Mundi* tyrannum conterit.

In his Paterna gloria, *In his* triumphat Filius, *In his* voluntas Spiritus, *Caelum* repletur gaudio.

Patri, simulque Filio, *Tibi*que, sancte Spiritus, *Sicut* fuit, sit jugiter *Saeculum* per omne gloria. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. In omnem terram. *Psalmus 18.*

Caeli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquela, neque sermones, * quorum non audiuntur voces eorum.

In omnem terram exiit sonus eorum: * et in fines orbis terrae verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exsultavit ut gigas ad currendam viam, * a summo caelo egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam praestans parvulis.

Justitiae Domini rectae, laetificantes corda: * praecceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus * et redemptor meus.

Ant. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum.

Ant. Clamaverunt just.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex

omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum: Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Time Domini omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuuntur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persquare eam.

Oculi Domini super ju-

stos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt just, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamaverunt just, et Dominus exaudivit eos.

Ant. Constitues.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma praefiliis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetiae praefconsortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et in-

clina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum et domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur regi virgines post eam: * proxima ejus afferentur tibi.

Afferentur in letitia et exultatione: * adducuntur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui: * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum: * et in saeculum saeculi.

Ant. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui Domine.

V. In omnem terram exiit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terrae verba eorum.

Lectiones de Scriptura occurr.

R. i. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbae. **V.** Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. **Estote.**

R. ii. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me quia mitis sum et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. **V.** Et invenietis requiem animabus vestris. **Jugum.**

R. iii. Dum steteritis ante reges et praesides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. **V.** Non enim vos estis qui loquamini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. **Dabitur.** **Gloria Patri.** **Dabitur.**

In Quadragesima vero dicuntur sequentes Lectiones:

De Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio i. **Cap. 4.**

Sic nos existimet homo ut ministros Christi: et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque me ipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum; sed non in hoc justificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoad usque veniat Dominus: qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium: et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego. 62.

Lectio ii.

Haec autem, fratres, et Apollonius, propter vos: ut in nobis discatis, ne supra quam scriptum est, unus adversus alterum infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem

habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acciperis? Jam saturati estis, jam divites facti estis: sine nobis regnatis: et utinam regnetis, ut et nos vobiscum regnemus. Puto enim quod Deus nos apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

R. Tollite jugum. 62.

Lectio iii.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis caedimur, et instabiles sumus, et laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, et benedicimus: persecutionem patimur, et sustinemus: blasphemamur, et obsecramus: tamquam facti sumus, omnium peripsa usque adhuc. Non

ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos carissimos moneo. Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

R. Dum steteritis. 62.

In II. Nocturno.

Ant. Principes populorum.

Psalmus 46.

Qmmes Gentes, plaudite manibus: * jubilante Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis, * et Gentes sub pedibus nostris.

Eligit nobis hereditatem suam: * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * et Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite: * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omniterræ Deus: * psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Ant. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedisti hereditatem.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intendente orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque

in diem generationis et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requireret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum Domine.

Ant. Annuntiaverunt.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas: * intendunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

V. Constitues eos principes super omnem terram. **R.** Memores erunt nominis tui Domine.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

Sermo 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi: quia per ipsos lumen fidei, et veræ scientiæ primum Dominus huic mundo tradidit, et

ab errorum ac peccatorum tenebris Gentes et populos eruit. Isti sunt sal terrae: quia per eos terrigenae condimentum saporis vitae aeternae perceperunt, ut restringerent carnis lasciviam, et a putredine peccatorum et vitiorum vermibus servarentur illaesi. Isti sunt lapides pretiosi, quos in fundamento caelestis aedificii posuit Joannes in Apocalypsi sua describit: quia praedicatio eorum Ecclesiae fundamenta locavit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctorum et domestici Dei, superaedificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium caelum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

Lectio v.

Hoc ergo considerantes, fratres carissimi, quae

tanti duces populi nos docuerunt, studeamus factis implere, quae illi jusserunt. Discamus eorum exemplo mundi divitias contemnere, praesentis saeculi voluptatem non amare, regnum caeleste desiderare, Christo nihil praepondere, sed ejus mandatis in omnibus obedire, paupertatem praesentium rerum diligere, virtutum divitias habere, sapientiae thesaurum appetere, spirituales delicias quaerere, nulli invidere, sed omnes homines diligere, amicos in Deo et inimicos propter Deum: quia haec est vera et sola dilectio.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.

V. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vi.

Isti ergo Principes nostri, in amore Dei perfectissimi, et in proximorum dilectione implati, hinc potuerunt mundi impetum vincere, et cruentum saeculum domare, quia nihil amaverunt in omni re, nisi Dei voluntatem. Ita et nos, fratres, diligamus in omnibus rebus Dei facere voluntatem, et Creatorem nostrum amemus in semetipso, creaturam vero in conditore suo, et sic habebimus ordinatissimam caritatem: quia Deus caritas est, et qui diligit hanc dilectionem, diligit Deum. Et si ita dilexerimus, diligit nos ipse Deus, diligit nos et sancti Apostoli iudices nostri, et exorant pro nobis, ut in universali iudicio Christi cum ipsis in perpetuum coronemur.

R. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronantur et accipiunt palmam. **V.** Isti sunt, qui venerunt

ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. **Modo. Gloria Patri. Modo.**

In III. Nocturno.

Ant. Exaltabuntur.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accipero tempus, ego justitias iudicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exultat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Ant. Exaltabuntur cornua justi, alleluja.

Ant. Lux orta est.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exsultet terra: * lætentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et

qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exsultaverunt filiae Judæ, * propter iudicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memorie sanctificationis ejus.

Ant. Lux orta est justo, alleluja, rectis corde lætitia, alleluja.

Ant. Custodiabant.

Psalmus 98.

Dominus regnavit, irascantur populi: * qui sedet super Chérubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus: * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo

magno: quoniam terribile, et sanctum est: * et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: * iudicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus: * quoniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Samuël inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocabant Dominum, et ipse exaudiabat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiabant testimonia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudiabas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dñm Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: * quoniam sanctus Dñs Deus noster.

Ant. Custodiabant testimonia ejus, et præcepta ejus, alleluja.

V. Nimis honorati sunt amici tui Deus. **R.** Nimis

confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. Can. 20.

póstoli dictis Domini hæc reddunt, reliquisse se omnia, et cum ipso esse. Quibus Dominus, cum sederit in majestatis suæ sede, sessuros super sedes duodecim, ac totidem tribus Israël iudicatos spondit: omnibusque qui universa reliquerunt propter nomen ejus, fructum centupli præmii reservatum: multos autem ex novissimis primos, et ex primis futuros novissimos. Multa sunt quæ non sinunt nos simplici intellectu dicta Evangelica suscipere. **R.** Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ec-

clésiám ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Interpositis nonnullis rebus, quæ ex natúra húmáni sensus sibi contráriae sunt, ratióne quære re cœlestis intelligétiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquisse. Quómodo igitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicétes, salvum esse néminem posse? Namque et ab aliis fieri póterat, si quid fecissent ipsi. Deínde cum fecissent ipsi; quare metus, vel unde susceptus est? Additur étiam in responsiône Dómini, hæc apud hómines impossibília, possibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant, quæ et Apóstoli fecisse se gloriántur, et fecisse eos Dóminus agnóscit?

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in

caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésiá, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix. de festo Simplicii, si occurrat; alias

Lectio ix.

Omnis itaque hic sermo est spiritalis. Quid autem Dei virtúti tam possibile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regeneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectionem ex morte vivifcet? Quibus audítis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia reliquisse profiténtur. Sed hanc eórum obediétiám cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióriis quæstiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me in regeneratióne, iudicábitis duódecim tribus Israël. Hæc enim illa regeneratió est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgere non pótuít, quæ

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis: Cœlum resúltet laúdi-bus:

Apostolórum glóriam Tellus et astra concinunt.

Vos sæculórum júdices, Et vera mundi lúmina, Votis precámur córdium: Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli claúditis, Serásque verbo sólvitis, Nos a reátu nóxios Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus

Languor salúsque sentiunt; Sanáte mentes lánguidas: Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbitr In fine Christus sæculi, Nos sempitérni gaúdi Concédát esse cómpotes.

Patri, simúlque Filio, Tibique sancte Spíritus, Sicut fuit, sit júgiter Sæclum per omne glória. Amen.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquistis * ómnia, et se-

eos super duódecim thronos in iudicándis duódecim tribubus Israël, in duódecim Patriarchárum glória copulávit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Ps. Dóminus regnávít. cum reliquis. 9.

2. Majórem caritatém * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcipio vobis, dicit Dóminus.

4. Beáti pacífici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

5. Inpatiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædicáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

cúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitióem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Majórem caritátem.

Capitulum. Frátres: Jam. 71.

R. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. *In* omnem. *V.* Et in fines orbis terræ verba eórum.

Exívit. Glória Patri. *In*

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam.

Ant. Vos amici mei estis.

Capitulum. Act. 5. b.

Per manus autem Apóstolorum fiébant signa et prodigia multa in plebe.

R. br. Constitues eos príncipes * Super omnem terram. *Constitues.* *V.* Mémoires erunt nóminis tui Dñe. *Super.* Glória. *Constitues.*

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. *R.* Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Ant. In paciéntia vestra.

Capitulum. Act. 5. c.

Pabant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concilii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

R. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. *Nimis.* *V.* Nimis confortátus est principátus eórum. *Amíci.* Glória Patri. *Nimis.*

V. Annuntiavérunt ópera Dei. *R.* Et facta ejus intellexérunt.

In II. Vesperis.

Ant. Jurávit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctorum: * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * propterea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñm: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásus, * laudábile nomen Dñi. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis há-

bitat, * et humília respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti Dómine.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dñi mors sanctorum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *

tibi sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupísti Dómine víncula mea: tibi sacrificábo hóstiám laudis.

Ant. Eúntes ibant.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti: Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessióne meam, et resurrectióne meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqúa: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? *

et quo a facië tua fugiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero peñas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan tenebræ conculcábunt me: * et nox illuminátió mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es: * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inférióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatóres: * viri ságuinum declináte a me:

Quia dicitis in cogitatióne: * accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécito ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

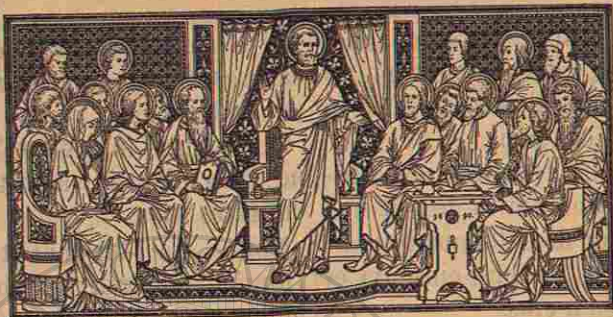
Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Capit. Fratres: Jam. et **Hymn.** Exsúltet orbis. 71.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antiqúo serpente: et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

OFFICIUM VOTIVUM
DE SANCTIS APOSTOLIS

TEMPORE PASCHALI.

In I. Vesperis.

Ant. Sancti tui, cum reliq. de
Land. 78. Ps. Dixit Dóminus.
ut supra. 27.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in
magna constán-
tia advérsus
eos, qui se an-
gustiavérent, et qui abs-
tulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fú-
nere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant impii.

Sermóne verax Angelus
Mulieribus prædixerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum nún-
tiæ,

Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestigia.
Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmíne.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

¶ Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúja.
¶ Vos elégit Deus in hæ-
reditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux
perpétua * lucébit sanctis
tuis Dómine, et ætéritas
temporum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos per beá-
tos Apóstolos tuos ad
agnitiónem tui nóminis
veníre tribuísti: da nobis
eórum glóriam sempitér-
nam et proficiéndo cele-
bráre, et celebrándo pro-
ficere. Per Dóminum.

Et fit commemor. de Cruce. 29.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte,
adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Tristes erant.
ut supra. 76.

In I. Nocturno.

Ant. Stabunt justi * in
magna constántia advér-
sus eos, qui se angustia-
vérent, allelúja.

Sub una tantum Ant. in quo-
libet Nocturno dicantur Psalmi
ut supra. 59.

¶ Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúja.
¶ Vos elégit Deus in hæ-
reditátem sibi, allelúja.

Lectiones de Scriptura occur-
rentes.

¶ i. Beátus vir qui mé-
tuit Dóminum, allelúja. *
In mandátis ejus cupit ni-
mis, allelúja, allelúja, alle-
lúja. ¶ Glória et divítiae
in domo ejus, et justítia
ejus manet in sæculum
sæculi. In mandátis.

¶ ii. Tristítia vestra, al-
lelúja, * Convertétur in
gáudium, allelúja, allelúja.
¶ Mundus autem gaudé-
bit, vos vero contristabí-
mini, sed tristítia vestra.
Convertétur.

¶ iii. Pretiósá in con-
spéctu Dómini, allelúja, *
Mors sanctórum ejus, alle-
lúja. ¶ Custódit Dóminus
ómnia ossa eórum, unum
ex his non conterétur.
Mors. Glória Patri. Mors.

In II. Nocturno.

Ant. Ecce quómodo com-
putáti sunt * inter filios
Dei, et inter sanctos sors
illórum est, allelúja.

Psalmi ut supra. 64.

¶ Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, alle-
lúja. ¶ Et ætéritas tém-
porum, allelúja.

Lectiones II. Nocturni ut extra
tempus Paschale. 65.

R. iv. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætitia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatióem obtinébunt. Et ætérnitas.

R. v. Virtúte magna redébant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allel. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

R. vi. Isti sunt agni novéli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. **V.** In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In III. Nocturno.

Ant. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Psalmi ut supra. 67.

V. Lætitia sempitérna super cápita eórum, allelúja.

R. Gáudium et exsultatióem obtinébunt, allelúja.

Lectiones III. Nocturni, ut extra tempus Paschale. 69.

R. vii. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

R. viii. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sancti tui * Dómine florébunt sicut lílimum, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Ps. Dóminus regnávít cum reliquis. 9.

2. In cœlestibus regnis * sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3. In velaménto * clamábant sancti tui Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4. Spíritus et animæ * justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allel. **5.** Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allel.

Capitulum. Sap. 5.

Stabant justí in magna constantia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Paschále mundo gáudium Sol nuntiat formósior, Cum luce fulgéntem nova Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera Micáre tamquam sídera Mirántur, et quidquid vident

Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,

Tu corda nostra pösside: Ut lingua grates débitas Tuo repéndat nómini.

Ut sis perpénne méntibus Paschále Jesu gáudium; A morte dira críminum Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória, Et Fílio, qui a mórtuis Surréxit, ac Paráclito, In sempitérna sécula. Amen.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Filia Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætitiæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos per beatos Apóstolos tuos ad agnitióem tui nóminis venire tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum.

Et fit commem. de Cruce. 29.

Ad Tertiam.

Ant. In cœlestibus regnis.

Capit. Stabant justí. ut supra.

R. br. Sancti et justí in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti et justí. **V.** Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Alle-

lúja, allelúja. Glória Patri. Sancti et justi.

V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. **R.** Et æternitas temporum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. In velamento.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. **V.** Et æternitas temporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

V. Lætítia sempiterna super cápita eórum, allelúja. **R.** Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. e.

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis

qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

R. br. Lætítia sempiterna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia.

V. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória. Lætítia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. Sancti tui. cum reliquis de Laud. 78.

Psalmi ut in II. Vesperis de Comm. Apost. extra tempus Paschale. 72.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constantia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymn. Tristes erant. 76.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi * in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

PROFERIA IV.
OFFICIUM VOTIVUM
DE S. JOSEPH SPONSO B. M. V.

CONFESSORE ET CATHOLICÆ ECCLESIAE PATRONO.

SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus. 93. Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Apost.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortatæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veniret desiderium collium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarái inter fratres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina cœlitum: Te cuncti résonent christiádum chori,

Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ Casto fœdere Virgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem Admírans, dúbio tangeris ánxius, Afflátu súperi Fláminis Angelus Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras Ægýpti prófugum tu séqueris plagas; Amíssum Sólymis quæris, et invenis, Miscens gáudia flétibus.

lúja, allelúja. **G**lória Patri. Sancti et justi.

V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. **R.** Et æternitas temporum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. In velamento.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. **L**ux perpétua. **V.** Et æternitas temporum. Allelúja, allelúja. **G**lória Patri. **L**ux perpétua.

V. Lætítia sempiterna super cápita eórum, allelúja. **R.** Gáudium et exsultatióem obtinébunt, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. e.

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis

qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

R. br. Lætítia sempiterna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. **L**ætítia.

V. Gáudium et exsultatióem obtinébunt. Allelúja, allelúja. **G**lória. **L**ætítia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. Sancti tui. cum reliquis de Laud. 78.

Psalmi ut in II. Vesperis de Comm. Apost. extra tempus Paschale. 72.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constantia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymn. Tristes erant. 76.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi * in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

PROFERIA IV.
OFFICIUM VOTIVUM
DE S. JOSEPH SPONSO B. M. V.

CONFESSORE ET CATHOLICÆ ECCLESIAE PATRONE.

SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus. 93. **Psalmi** ut in I. Vesp. de Comm. Apost.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiões patris tui confortatæ sunt benedictiõibus patrum ejus, donec veniret desidérium collium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarái inter fratres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina cœlitum:
Te cuncti résonent christiádum chori,

Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Virgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tängeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis
Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stríngis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et invenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquo
mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos gló-
ria súscipit:

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, par-
ce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere:

Ut tandem líceat nos tibi
pépetim
Gratum prómere cánti-
cum. Amen.

V. Constituit eum dómi-
num domus suæ. **R.** Et
príncipem omnis posses-
sionis suæ.

Ad Magnif. Ant. Cum es-
set desponsáta * Mater
Jesu María Joseph, ánte-
quam convenirent, invén-
ta est in útero habens de
Spíritu sancto.

Oratio.

Deus, qui ineffábilí pro-
vidéntia beátum Jo-
seph sanctíssimæ Genitrí-
cis tuæ sponsum elígere
dignátus es: præsta, quæ-
sumus; ut quem prote-
ctórem venerámur in ter-
ris, intercessórem habére

mereámur in cœlis: Qui
vivis et regnas.

Suffragia Sancti. ut supra. 30.

AD MATUTINUM.

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In veneratióne
beáti Joseph, protectóris
nostri.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Te, Joseph. 81.

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
ábiit in consilio im-
piórum, et in via
peccatórum non stetit, *
et in cáthedra pestilentie
non sedit:

Sed in lege Dómini volún-
tas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
témpace suo:

Et fólium ejus non dé-
fluet: * et ómnia quæ-
cúmque fáciat, prospera-
búntur.

Non sic ímpii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie
terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudicio: * neque pecca-
tóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum peribit.

Ant. Ascéndit Joseph a
Galilæa de civitate Náza-
reth in Judæam, in civi-
tatem David, quæ vocátur
Béthlehem, ut profiterétur
cum María.

Ant. Venérunt pastóres.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gen-
tes, * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dñm,
et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: *
et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
débit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus,
* prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego
hódie genui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hæreditatem
tuam, * et possessionem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas
figuli confringes eos.

Et nunc reges intelli-
gite: * erudímini qui judi-
cátis terram.

Servíte Dómino in timó-
re: * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes,
qui confidunt in eo.

Ant. Venérunt pastóres
festinántes: et invenérunt
Mariam, et Joseph, et in-
fántem pósitum in præ-
sépio.

Ant. Ecce Angelus Dó-
mini.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti
sunt qui tríbulant me?
* multi insúrgunt advér-
sum me.

Multi dicunt animæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscēptor
meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum: * et exsurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non tímébo millia pópuli
circumdántis me: * exsúr-
ge Dómine, salvum me fac
Deus meus.

Quóniam tu percussisti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catorum contrivisti.

Dómini est salus: * et su-
per pópulum tuum bene-
díctio tua.

Ant. Ecce Angelus Dó-
mini apparuit in somnis
Joseph, dicens: Surge, et
accipe púerum, et matrem
ejus, et fuge in Ægyptum.

V. Confitébor nómini tuo.
R. Quóniam adjútor et
protéctor factus es mihi.

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

R. i. Clamávit pópulus ad
regem, aliménta petens:

* Quibus ille respóndit:
Ite ad Joseph. **V.** Salus
nostra in manu tua est: ré-
spice nos tantum, et læti
serviémus regi. **Quibus.**

R. ii. Fecit me Deus quasi
patrem regis, et dóminum
univérsæ domus ejus: *
Exaltávit me, ut salvos
fáceret multos pópulos.

V. Veníte ad me, et ego
dabo vobis ómnia bona
Ægypti, ut comedátis me-
dúllam terræ. **Exaltávit.**

R. iii. Jam lætus móriar
quia vidi fáciem tuam, et
supérstitem te relinquo.
Non sum fraudátus aspé-
ctu tuo: * Insuper ostén-
dit mihi Dóminus semen
tuum. **V.** Qui pascit me
ab adolescéntia mea, be-
nedícat púeris istis, et in-
vocétur super eos nomen
meum. **Insuper.** Glória
Patri. **Insuper.**

*In Quadragesima vero, Feriis
Quatuor Temporum et Vigilia
Ascensionis dicantur sequentes
Lectiones.*

De libro Génesis.

Lectio i. **Cap. 39.**

Egitur Joseph ductus
est in Ægyptum,
emítque eum Pú-

tiphar, eunúchus Pharaó-
nis, princeps exercitus, vir
Ægyptius, de manu Is-
maelitárum, a quibus per-
ductus erat. Fuitque Dó-
minus cum eo, et erat vir
in cunctis prospere agens:
habitavitque in domo dó-
mini sui, qui óptime nó-
verat Dóminum esse cum
eo, et ómnia, quæ géreret,
ab eo dirigi in manu illius.
Invenitque Joseph gráti-
am coram dómno suo, et
ministrábat ei: a quo
præpósitus ómnibus, gu-
bernábat crédito sibi
domum, et univérsa quæ
ei tradita fuerant: bene-
dixitque Dóminus dómui
Ægyptii propter Joseph,
et multiplicávit tam in
ædibus quam in agris cun-
ctam ejus substántiam:
nec quidquam aliud nó-
verat, nisi panem quo
vescebátur. Erat autem
Joseph pulchra fácie, et
decórus aspéctu.

R. Clamávit pópulus. 84.
Lectio ii. **Cap. 41.**

Placuit Pharaóni consi-
lium: et cunctis minis-
tris ejus, locutúsque est
ad eos: Num invenire pot-

érimus talem virum, qui
spíritu Dei plenus sit?
Dixit ergo ad Joseph:
Quia osténdit tibi Deus
ómnia quæ locútus es,
numquid sapientiorem et
consimilem tui invenire
pótero? Tu eris super
domum meam, et ad tui
oris impérium cunctus pó-
pulus obédiet: uno tantum
regni sólio te præcédam.
Dixitque rursus Phárao ad
Joseph: Ecce constitui te
super univérsam terram
Ægypti. Tulitque ánnu-
lum de manu sua, et de-
dit eum in manu ejus:
vestivitque eum stola býs-
sina, et collo torquem
aúream circumpósuit. Fe-
cítque eum ascéndere su-
per currum suum secún-
dum, clamánte præcône,
ut omnes coram eo genu
flécterent, et præpósitum
esse scirent univérsæ ter-
ræ Ægypti.

R. Fecit me Deus. 84.

Lectio iii.

Dixit quoque rex ad Jo-
seph: Ego sum Phá-
rao: absque tuo império
non movébit quisquam
manum aut pedem in omni

terra Ægypti. Vertitque nomen ejus, et vocavit eum lingua Ægyptiaca, Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat quando stetit in conspectu regis Pharaonis) et circumvit omnes regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum: et in manipulos redactæ segetes congregatæ sunt in horrea Ægypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenæ maris coæquaretur, et copia mensuram excederet.

R. Jam lætus moriar. 84.

In II. Nocturno.

Ant. Consurgens Joseph.

Psalmus 4.

Qum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Consurgens Joseph, accepit puerum et matrem ejus nocte, et secersit in Ægyptum: et erat

ibi usque ad obitum Herodis.

Ant. Defuncto Herode.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanent in iusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos

meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Defuncto Herode, Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defuncti sunt enim qui querebant animam pueri.

Ant. Accipit Joseph.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirabile est
nomen tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
ceelos.

Ex ore infántium et lac-
téntium perfecisti lau-
dem propter inimicos tuos,
* ut déstruas inimicum et
ultórem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hómínis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum: *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas: insuper et pé-
cora campi:

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus no-
ster, * quam admirabile

est nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Ant. Accépit Joseph pú-
erum et matrem ejus, et
venit in terram Israël.

V. Réspice de cœlo, et
vide, et vísita vínream
istam. **R.** Et pérfice eam.

Sermo S. Bernardi Abbátis.

Homilia 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est Ma-
ria Joseph, vel
pótius (sicut po-
nit Evangelista) viro, cui
nomen erat Joseph: virum
nóminat, non quia marí-
tus, sed quod homo vir-
tútis erat: vel pótius quia
juxta álium Evangelístam,
non vir simplicitér, sed vir
ejus dictus est, mérito ap-
pellátur, quod necessarió
putátur. Débuit ergo vir
ejus appellári, quia necés-
se fuit et putári: sicut et
pater Salvatóris non qui-
dem esse, sed dici méruit,
ut putarétur esse, dicénte
hoc ipso Evangelísta: Et
ipse Jesus erat incípiens
quasi annórum trigínta, ut
putabátur, filius Joseph.

R. Dedísti mihi prote-
ctiónem salútis tuæ, et

déxtera tua suscepit me:

* Protéctor meus, et cornu
salútis meæ, et susceptor
meus. **V.** Ego protéctor
tuus sum, et merces tua
magna nimis. **Protéctor.**

Lectio v.

Non est dúbium, quin
bonus et fidélis homo
fúerit iste Joseph, cui
Mater desponsáta est Sal-
vatóris. Fidélis, inquam,
servus et prudens, quem
constítuit Dóminus suæ
Matris solátium, suæ car-
nis nutritium, solum dé-
nique in terris magni con-
sílíi coadjutórem fidelíssí-
mum. Huc accédit, quod
dícitur fuisse de domo
David. Vere enim de domo
David. Vere de régia stirpe
descéndit vir iste Joseph,
nóbilis génere, mente no-
bílíor. Plane filius David,
non degénerans a patre
suó David; prorsus, in-
quam, filius David, non
tantum carne, sed fide, sed
sanctítate, sed devotíone,
quem tamquam álium
David Dóminus invénit
secúndum cor suum, cui
tuto committeret sacra-
tíssimum atque secretís-

simum sui cordis arcánium:
cui, tamquam álieri Da-
vid, incérta et occúlta sa-
piéntiæ suæ manifestávit,
et dedit illi non ignárum
esse mystérii, quod nemo
principum hujus sæculi
agnóvit.

R. Státuet filios suos sub
tégmine illius, et sub ra-
mís ejus morábitur: pro-
tegétur sub tégmine illius
a fervóre: * Et in glória
ejus requiescet. **V.** Spe-
ráte in eo, omnis congre-
gátio pópuli: effúndite co-
ram illo corda vestra. **Et.**

Lectio vi.

Cui dénique datum est,
quod multi reges et
prophétæ cum vellent vi-
dere, non vidérunt, audire
et non audierunt, non so-
lum vidére et audire, sed
étiam portáre, dedúcere,
amplécti, deosculári, et
nutríre et custodíre. Non
tantum autem Joseph, sed
et María descendisse cre-
déndá est de domo David:
alióquin non esset despon-
sáta viro de domo David,
si non esset et ipsa de
domo David. Ambo ígi-
tur erant de domo David:

sed in altera completa est veritas, quam juravit Dominus David, altero tamen conscio et teste adimpleret promissionis.

R. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo. **V.** In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. **Si.** Gloria Patri. **Si.**

In III. Nocturno.

Ant. Audiens Joseph.

Psalmus 14.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit:

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Ant. Audiens Joseph quod Archelaus regnaret in Judaea pro Herode, patre suo, timuit illo ire.

Ant. Admonitus in somnis.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua laetabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praeveneris eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quae non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Ant. Admonitus in somnis, Joseph recessit in partes Galilaeae, et veniens habitavit in civitate quae vocatur Nazareth; ut ad-

impleretur quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazareus vocabitur.

Ant. Erat pater Jesu.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini

portæ æternales: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Erat pater Jesu et mater mirantes super his quæ dicebantur de illó; et benedixit illis Simeon.

V. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei. **R.** Ut non derelinquat me in die tribulatiónis.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. c.

In illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis pópulus et Jesu baptizato et orante, apertum est cœlum. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Lib. 23. contra Faust. cap. 7. 8.

Sic de cœlo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complacui: quemadmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sônuit, Filius Dei

ante non fuit: quandoquidem ex útero Virgínis ille accepit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est, esse se æqualem Deo. Denique idem Apóstolus Paulus álio loco apertissime dicit: Cum autem venit plenitúdo tēporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ut filiórum adoptiōnem reciperemus. Ipse ergo est Filius Dei, qui et Dóminus David secundum divinitatem, et idem ipse filius David ex semine David secundum carnem.

R. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem filium, * Et vocabis nomen ejus Jesum. **V.** Ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccátis eórum. **Et** vocabis.

Lectio viii.

Quod si nobis credere non prodesset, non hoc tam attente idem Apó-

stolus Timótheo commendáret dicens: Memor esto Christum Jesum resurrexisse a mórtuis, ex semine David, secundum Evangelium meum. Quid ergo jam móveatsancti Evangelii sectatórem, quod sine concubitu Joseph Christus natus ex Virgine, filius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Mariam, sed usque ad Joseph Matthæus Evangelista perducát? Primo quia maríti ejus fúerat propter virilem sexum pótius honoranda persóna: neque enim quia concubitu non permíxtus, ideo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Mariam cónjugem ipsius appellátam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

R. Surgé, et áccipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: Ex Ægypto vocávi filium meum. **Et.** Glória. **Et.**

Lectio ix. de Simpliçi si occurrat, alias

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Mariæ Joseph, et Christi Virginem Matrem, et Christum ex semine David, et Joseph in série progengatórum Christi ex David: quid restat, nisi et Mariam non fuisse extráneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órđinem sexus et animórum confederatiónem; et Joseph pótius propter dignitatem virilem ab órđine generatiónum illárum non fuisse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémína separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus?

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Jacob autem * genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Ps. Dóminus regnavit. 9.

2. Missus est * Angelus Gábríel a Deo in civitátem Galiléæ, cui nomen Názareth, ad Virgínam desponsátam viro, cui nomen erat Joseph.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galiléa de civitáte Názareth, in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem.

4. Et venérunt festínantes, * et invenérunt Mariam et Joseph, et infántem pósito in præsépio.

5. Et ipse Jesus * erat incipiens quasi annórum trigínta, ut putabátur filius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápíte Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Célitum, Joseph, decus, atque nostræ Certa spes vitæ, columénque mundi,

Quas tibi læti cánimus, benignus Súscepe laudes.

Te Sator rerum státuit pudicæ

Virgínis sponsum, volúttque Verbi

Te patrem dici, dedit et mínistrum

Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,

Quem chorus Vatum cécinít futúrum,

Aspicis gaudens, humilísque natum

Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,

Cujus ad nutum tremit inferórum

Turba, cui pronus famuláttur æther,

Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perémis,

Quæ tibi præbens súperos honóres,

Det tuis nobis méritis beátæ

Gáudia vitæ. Amen.

¶ Dedísti mihi protectionem salútis tuæ. R. Et dextera tua suscepít me,

Ad Bened. Ant. Joseph, fili David, * noli timére accipere Mariam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitricis tuæ sponsum eligere dignátus es: præsta, quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

Ad Tertiam.

Ant. Missus est.

Capit. Benedictiónes. 94.

R. br. Constituit eum * Dóminum domus suæ. Constituit. ¶ Et princípem omnis possessionis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constituit.

¶ Confitébor nómini tuo.

R. Quóniam adjútor et protectó factus es mihi.

Tempore Paschali.

R. br. Constituit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constituit.

¶ Et princípem omnis possessionis suæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Constituit.

¶ Confitébor nómini tuo, allelúja. R. Quóniam adjútor et protectó factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Ascéndit autem.

Capitulum. Gen. 49. c.

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedicet tibi benedictiónibus cœli desuper.

R. br. Confitébor * Nómini tuo. Confitébor. ¶ Quóniam adjútor et protectó factus es mihi. Nómini. Glória Patri. Confitébor.

¶ Justus germinábit sicut lílium. R. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali.

R. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja.

Confitébor. ¶ Quóniam adjútor et protectó factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Confitébor.

V. Justus germinabit sicut lilium, allelúja. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Et ipse Jesus.

Capitalum. Gen. 49. c.

Filius accrésceus Joseph, filius accrésceus, et decórus aspéctu: filia discurrérunt super murum.

R. br. Justus germinabit * Sicut lilium. **Justus.** **V.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Sicut.** Glória Patri. **Justus.**

V. Plantátus in domo Dómini. **R.** In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali.

R. br. Justus germinabit sicut lilium. * Allelúja, allelúja. **Justus.** **V.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Allelúja,** allelúja. Glória Patri. **Justus.**

V. Plantátus in domo Dómini, allelúja. **R.** In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis, 81, præter sequentia.

V. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi. **R.** Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecisti * nobis sic? **Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.**

PROFERIA V.

OFFICIUM VOTIVUM

DE

SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ
SACRAMENTO.

SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. Sacerdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóri-

bus sanctórum: * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implebit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

V. Justus germinabit sicut lilium, allelúja. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Et ipse Jesus.

Capitalum. Gen. 49. c.

Filius accrésceus Joseph, filius accrésceus, et decórus aspéctu: filia discurrérunt super murum.

R. br. Justus germinabit * Sicut lilium. **Justus.** **V.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Sicut.** Glória Patri. **Justus.**

V. Plantátus in domo Dómini. **R.** In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali.

R. br. Justus germinabit sicut lilium. * Allelúja, allelúja. **Justus.** **V.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Allelúja,** allelúja. Glória Patri. **Justus.**

V. Plantátus in domo Dómini, allelúja. **R.** In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis, 81, præter sequentia.

V. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi. **R.** Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecisti * nobis sic? **Ecce** pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

PROFERIA V.

OFFICIUM VOTIVUM

DE

SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ
SACRAMENTO.

SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. Sacerdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóri-

bus sanctórum: * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implebit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órđinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.

Ant. Miserátor Dóminus.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judicium.

Fidélia ómnia mandata ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in

ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspectu Dómini mors sanctorum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accipiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Sicut novellæ olivárum.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ambulánt in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion: * et videas bona Jerúsalem ómnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum

tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Sicut novellæ olivárum, Ecclesiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ant. Qui pacem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit,

Míttit crýstallum suum sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit
fines Ecclésiæ, fruménti
ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim ac-
cépia Dómino, quod et
trádidí vobis, quóniam Dó-
minus Jesus in qua nocte
tradebátur, accépit pa-
nem, et grátias agens fre-
git, et dixit: Accípíte, et
manducáte: hoc est corpus
meum, quod pro vobis tra-
détur: hoc fácite in meam
commemoratióem.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúbens cum frátribus
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem ve-
rum

Verbo carnem éfficit:

Fitque sanguis Christi
merum,

Et si sensus déficit:

Ad firmándum cor sincé-
rum

Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacramén-
tum

Venerémur cernui:

Et antíquum documéntum

Novo cedat ritui:

Præstet fides supplemén-
tum

Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque

Laus et jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit et benedictio:

Procedénti ab utróque

Compar sit laudatio.

Amen.

V. Panem de cœlo præsti-
tisti eis. **R.** Omne delecta-
méntum in se habéntem.

Ad Magnificat. **Ant.** O
quam suávis est, * Dómi-
ne, spíritus tuus! qui ut
dulcedinem tuam in filios
demonstráres, pane sua-
víssimo de cœlo præstito,
esuriéntes reple bonis,

fastidiósos dívites dimít-
tens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili pas-
siónis tuæ memóriam re-
liquisti: tribue, quæsu-
mus; ita nos Córporis et
Sánguinis tui sacra my-
stéria venerári; ut red-
emptiÓnis tuæ fructum in
nobis júgiter sentiámus:
Qui vivis et regnas.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

**Ad Completorium, et per Ho-
ras, in fine Hymnorum dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Re-
gem adorémus dominán-
tem Géntibus, * Qui se
manducántibus dat spíri-
tus pinguédinem.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta
sint gaúdia,
Et ex præcórdiis sonent
præcónia;

Recédant vétéra, nova sint
ómnia,

Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna no-
víssima,

Qua Christus créditur a-
gnum et ázyna

Dedisse frátribus, juxta
legítima

Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, ex-
plétis épulis,

Corpus Domínicum datum
discípulis,

Sic totum ómnibus, quod
totum singulis,

Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus cörperis
férculum,

Dedit et trístibus sánqui-
nis póculum,

Dicens: accípíte quod tra-
do vásculum,

Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud in-
stítuit,

Cujus officium commítte
vóluit

Solis presbýteris, quibus
sic cóngruit,

Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis
hómínium;

Dat panis cœlicus figúris
términum.

O res mirabilis! manducat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque
póscimus,
Sic nos tu visita, sicut te
cólimus:

Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructum salutiferum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
ábiit in consilio
impiórum, et in
via peccatórum non stetit,
* et in cáthedra pestiléntiæ
non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas
ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
tépore suo:

Et fólium ejus non defluet:
* et ómnia quæcúmque
faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *

sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie
terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudicio: * neque
peccátóres in concilio
justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum períbit.

Ant. Fructum salutiferum
gustándum dedit Dóminus
mortis suæ tépore.

Ant. A fructu fruménti.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit
me Deus justítiæ
meæ: * in tribulatióne
dilatasti mihi.

Miserére mei, * et exaudivit
oratióem meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid
diligitis vanitátem, et
queritis mendácium?

Et scitote quóniam
mirificávit Dóminus sanctum
suum: * Dóminus exaudivit
me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre:
* quæ dicitis in córdibus
vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium
justítiæ, et speráte in Dómino.
* Multi dicunt: Quis
osténdit nobis bona?

Signátum est super nos
lumen vultus tui Dómine:
* dedisti lætítiam in corde
meo.

A fructu fruménti, vini et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam,
et requiescam;

Quóniam tu Dómine singulariter
in spe * constituisti me.

Ant. A fructu fruménti
et vini multiplicáti fideles
in pace Christi requiescunt.

Ant. Communióne cálicis.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine,
quóniam sperávi in te.
* Dixi Dómino: Deus
meus es tu, quóniam bonórum
meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificávit omnes
voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt infirmitátes
eórum: * póstea acceleráverunt.

Non congregábo conventicula
eórum de sanguíni-

bus: * nec memor ero nóminum
eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis
meæ, et cálicis mei:
* tu es, qui restitues hæreditátem
meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in
præcláris: * etenim hæreditas
mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui
tribuit mihi intelléctum:
* insuper et usque ad noctem
increpuérunt me renes
mei.

Providébam Dóminum in
conspéctu meo semper: *
quóniam a dextris est mihi,
ne commóvear.

Propter hoc lætátum est
cor meum, et exultávit
lingua mea: * insuper et
caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques
ánimam meam in inférno:
* nec dabis Sanctum tuum
videre corruptiόνem.

Notas mihi fecisti vias
vitæ, adimplébis me lætítia
cum vultu tuo: * delectatiónes
in dextera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis,
quo Deus ipse súmitur,

non vitulorum sanguine, congregavit nos Dominus.

V. Panem cœli dedit eis.

R. Panem Angelorum manducavit homo.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Immolabit hœdum multitudo filiorum Israël ad vesp̄eram Paschæ: * Et edent carnes, et azymos panes. **V.** Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epulemur in azymis sinceritatis et veritatis. **Et.**

R. ii. Comedētis carnes, et saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. **V.** Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est.

R. iii. Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit et bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. **Et.** Glória Patri. **Et.**

In Quadragesima vero dicuntur sequentes Lectiones.

De Epistola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 11. d.

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Dominicam cœnam manducare. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habētis ad manducandum et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

R. Immolabit hœdum. *ut supra.*

Lectio ii.

Ego enim accēpi a Domino quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accēpit panem, et gr̄atias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter

et calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamētum est in meo sanguine. Hoc facite, quotiescūque bibētis, in meam commemorationem. Quotiescūque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibētis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

R. Comedētis. 104.

Lectio iii.

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, judicium sibi manducat et bibit: non dijudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicemus, non utique judicamur. Dum judicamur autem, a Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur.

R. Respexit. 104.

In II. Nocturno.

Ant. Memor sit Dominus.

Psalmus 19.

Exaudi te Dominus in die tribulationis: * protégat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætābimur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificābimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocābimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exaúdi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocaustum nostrum pingue fiat.

Ant. Parátur nobis.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscae ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me: * animam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudínem diérum.

Ant. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tribulant nos.

Ant. In voce exsultatiónis.

Psalmus 41.

Quemádmódum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me animam meam: * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiónis, et confessiόνis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * própterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermónim a monte módico.

Abýssus abýssum invocát, * in voce cataractarum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: * Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti. *R.* Et de petra, melle saturávit eos.

Mensibus

Januario et Februario.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 61. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Necessárium est, dilectissimi, mysteriorum díscere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum corpus effícimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut itaque non tantum per caritátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Própterea semetípsum nobis immísceuit, et corpus suum in

nos contemperavit, ut unum quid simus tamquam corpus capiti coaptatum: ardenter enim amantium hoc est.

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: * Accipite, et comedite, hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? **Accipite.**

Lectio v.

Tamquam leones igitur ignem spirantes ab illa mensa recedamus, facti diabolo terribiles, et caput nostrum mente revolventes, et caritatem, quam erga nos ostendit. Nam parentes quidem aliis sæpe filios tradunt alendos: ego autem, inquit, non ita, sed carnibus meis alo, et me ipsum vobis appono, vos omnes generosos esse volens, et spem bonam de futuris vobis præbens: quippe qui vobis hic me ipsum tradidi, multo magis id in futuro faciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et sân-

guini communicavi: vobis vicissim ipsam carnem et sanguinem, per quæ cognatus vester factus sum, trado.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: * Hoc fácite in meam commemoratióem. **V.** Memória memor ero, et tabescet in me ánima mea. **Hoc.**

Lectio vi.

Attendamus itaque nobis ipsis, dilectissimi, talibus fruentes bonis: et cum aliquid turpe dicere voluerimus, vel nos ab ira corripí vidérimus, vel alio quópiam hujusmodi vitio, consideremus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabilium mótuum sit correctio. Quotquot igitur hujus participes corporis efficimur, quotquot sanguinem degustamus; cogitemus quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur incorruptibili vicinus virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis viæ! Nos corpus suum

effecit, nobis suum communicavit corpus: et horum nos nihil a malis avertit.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. **Hic est panis. Glória Patri. Hic est panis.**

Mensibus Martio et Aprili.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 60. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Quoniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur, et credámur, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensibile nobis Christus tradidit: sed sensibilibus quidem rebus, at ómnia intelligibilia. Itidem et in baptísmate: per rem, nempe sensibilem

aquam, donum confertur: intelligibile vero quod perficitur, generatio et renovatio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona: sed quoniam ánima corporei conserta est, in sensibilibus intelligibilia tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsius formam aspícere, figuram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tângere, et intra te súmer.

R. Cœnantibus illis. 108.

Lectio v.

Igitur accédatur nemo cum naúsea, nemo resolutus, omnes accénsi, omnes ferventes et excitati. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pedibus habentes, et báculos manibus gestantes, agnum cum festinatióne comedébant; te multo magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in Palæstínam erant pro-

fecturi, et propterea viatorum figuram habebant: tu vero debes in cœlum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare: nec enim parva poena proponitur indigne summentibus. Cogita quantum adversus proditorem indignaris, et contra eos qui illum crucifixerunt: itaque considera, ne tu quoque sis reus corporis et sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu vero polluta suscipis anima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hominem fieri, colaphis cædi, et crucifigi: verum et semetipsum nobis commiscet: et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum efficit corpus.

R. Accipit Jesus. 108.

Lectio vi.

Quo non oportet igitur esse puriorem, tali fruentem sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividentem? os quod igni spiritali replatur, linguam quæ tremendo nimis sanguine rubescit? Cogita

quali sis insignitus honore, quali mensa fruaris. Quod Angeli videntes horrescunt, neque libere audent intueri propter emicantem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, et facti sumus unam Christi corpus, et una caro. Quis loquetur potentiam Domini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit cruore? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolores, filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos proprio sanguine pascit, et per omnia nos sibi coagmentat.

R. Ego sum panis. 109.

Mensibus Majo et Junio.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex eadem Homil. 60.

Lectio iv.

Uniciusque fidelium

Christus semetipsum

per mysteria commiscet, et quos genuit, per semetipsum enutrit, nec alteri tradit: per hoc

tibi rursum persuadens, quod carnem tuam assumpsit. Ne torpeamus igitur tanta digni caritate et honore putati. Nonne videtis quanta promptitudine parvuli papillas capiunt, et quanto impetu labia uberibus infigunt? Accedamus cum tanta nos quoque alacritate ad hanc mensam, et ad ubera poci spiritalis: quinimo cum longe majori trahamus tamquam infantes lactentes, spiritus gratiam: et unus sit nobis dolor hac esca privari. Non sunt humanæ virtutis opera, hæc quæ proponuntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrorum tenemus locum: qui vero sanctificat ea et immutat ipse est. Nullus itaque Judas assistat, nullus avarus: nam tales mensa non suscipit. Si quis est discipulus, adsit: ait enim: Cum discipulis meis facio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem ho-

mo perficit: verum et hanc ipse quoque.

R. Cœnantibus illis. 108.

Lectio v.

Inhumanus accedat nemo, nemo crudelis et immisericors, nemo prorsus immundus. Hæc ad communicantes dico, et ad vos ministrantes. Nam et ad vos sermonem convertere necessarium est, ut multo cum studio hæc dona distribuatis. Non parva vobis imminet ultio, si quemquam, illius culpæ conscius, hujus mensæ participem esse concedatis: sanguis ejus de manibus vestris exquiratur: sive quis dux militiæ sit, sive præfectus, sive princeps diademate coronatus, indigne autem accedat, prohibe; majorem illo potestatem habes. Propterea vos Deus hoc insignivit honore, ut talia discernatis. Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis corona; non ut albam et splendorem tunicam circumeatis induti. Verum et tu laice, cum sacerdote videris offe-

réntem, ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibiliter exténsam.

R. Accépit Jesus. 108.

Lectio vi.

Audiámus ígitur et sacerdotes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horréamus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti, tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténuí inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero singulis diébus per hæc mystéria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam

periérunt: hoc ígitur báthrum fugiámus.

R. Ego sum panis. 109.

Mensibus Julio et Augusto.

Ex Epístola sancti Cypriáni Episcopi et Mártiris ad Cæciliúm.

Lib. 2. Epist. 3., sub initium.

Lectio iv.

In sacerdote Melchisedech sacrificií Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secundum quod Scriptúra divína testátur, et dicit: Et Melchisedech rex Salem prótulit panem et vinum. Fuit autem sacerdos Dei summi, et benedixit Abraham. Quod autem Melchisedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens: Ante lucíferum genui te: Tu es sacerdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech. Qui ordo útique hic est de sacrificio illo véniens, et inde descéndens, quod Melchisedech sacerdos Dei summi fuit, quod panem et

vinum obtulit, quod Abraham benedixit.

R. Cœnantibus. 108.

Lectio v.

Nam quis magis sacerdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus? qui sacrificium Deo Patri obtulit: et obtulit hoc idem, quod Melchisedech obtulerat, id est, panem et vinum, suum scilicet corpus et sanguinem. Et circa Abraham benedictio illa præcedens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo credidit, et deputátum est ei ad justítiam: útique quisquis Deo credit, et fide vivit, justus invenitur; et jam pridem in Abraham fidéli benedictus et justificátus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens: Credidit Abraham Deo, et deputátum est ei ad justítiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justificat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia

benedicéntur in illo omnes gentes.

R. Accépit Jesus. 108.

Lectio vi.

Ut ergo in Génesi per Melchisedech sacerdotem benedictio circa Abraham posset rite celebrári, præcedit ante imágo sacrificií, in pane et vino scilicet constitúta. Quam rem perficiens et adimplens Dóminus, panem et cálicem mixtum vino obtulit: et qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed et per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrificií ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, et panis et vini, sed et altáris, et Apostolórum faciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, et súbdidit colúmnas septem: mactávit suas hóstias, míscuit in cratère vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos convocans cum excélsa prædicatióne ad cratèrem, dicens: Qui est insípiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte,

édite de meis pánibus, et bíbite vinum quod míscui vobis.

R. Ego sum panis. 109.

Mensibus
Septembri et Octobri.

Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Sacraméntis.

Lib. 4. Cap. 4.

Lectio iv.

Auctor sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De celo ista sacraménta venérunt. Consilium enim omne de celo est. Vere autem magnum est et divinum miraculum, quod pópulo pluit Deus manna de celo: et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátió, de pane fit caro Christi. Hoc igitur astruámus. Quómo- do potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecrátióne. Consecrátió igitur quibus verbis est, et ejus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua

ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt, orátio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venitur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

R. Coenántibus. 108.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum: jussit Dóminus, et facta est terra: jussit Dóminus, et facta sunt mária: jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant: quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipse dixit, et facta sunt: ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut

respóndeam, non erat corpus Christi ante consecrátióne: sed post consecrátióne dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est: ipse mandávit, et creátum est.

R. Accépit Jesus. 108.

Lectio vi. Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e celo. Sed intéllige quid est ámplius, manna de celo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deínde manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatórum, et non moriétur in atérnum. Ergo non otióse, cum accipis, tu dicis: Amen; jam in spíritu cónfitens quod accipias corpus Christi. Dicit tibi sacérdos: Corpus Christi; et tu dicis: Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

R. Ego sum panis. 109.

Mensibus

Novembri et Decembri.

Sermo sancti Cyrilli Epíscopi
Jerosolymitáni.

Catechesi mystagog. 4.

Lectio iv.

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discípulis suis, dicens: Accípите, et manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípите, et bíbite: hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiáverit ac dixerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deinceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter dixerit: Hic est sanguis meus: quis umquam dubi-

táverit, ut dicat non esse ejus sanguinem?

R. Coenántibus. 108.

Lectio v.

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sanguine propinquitatem: et eum parum dignum existimábitis, cui credámus quod vinum in sanguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus corpora copulántur, vocátus, præter opinióem ómnium hoc fecit miráculum: et non multo magis sic eum corpus et sanguinem suum fruéndam nobis donásse persuásus firmiter habébitis, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsius et sanguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sanguinem: ut, cum sumpseris, gustes corpus et sanguinem Christi, factus ejúsdem corpóris et sanguinis párticeps. Sic enim effícimur christíferi, hoc est Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sanguinem

in membra nostra recipimus: sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

R. Accépit Jesus. 108.

Lectio vi.

Olim cum Judæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sanguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spiritaliter accepíssent, offénsi abiéruntrétro: putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri testaméto panes propositiÓNis; verum illi cum fúerint véteris testaméti, finem jam accepérunt. In novo vero testaméto panis est cœléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctificant. Quamórbrem nonsichæcatténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confirmet. Ne

júdicés rem ex gustu; sed te citra ullam dubitatiÓNem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui corpóris et sanguinis Christi párticeps fieres.

R. Ego sum panis. 108.

In III. Nocturno.

Ant. Introibo.

Psalms 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iniquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me reputasti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * sa-

lutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introibo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Ant. Cibávit nos Dóminus.

Psalms 80.

Exultáte Deo adjutori nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cithara.

Buccináte in Neoméniatuba, * in insígni die solemnitatís vestræ:

Quia præcéptum in Israël est: * et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatiÓNem invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscondito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiÓNis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël si audieris me, non erit in te

deus recens, neque adorabis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimicos eórum humiliássem: * et super tribulátes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dñs ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Ant. Ex altári tuo.

Psalms 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dñe virtútu: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútu: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sácula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútu exaúdi oratióem meam: * aúribus pécepe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus: * et respice in faciém Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútu, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

V. Edúcas panem de terra. **R.** Et vinum lætíficat cor hóminis.

Mensibus

Januario et Februario.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homíla sancti Augustini Epíscopi.

Tract. 27. in Joánnem.

Verba Dómini ex Evangelio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur aúri-

bus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de corpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómo do daret carnem suam manducáre, dicens: Qui manducat carnem meam, et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est: si manet et manétur: si hábitat et inhabitáitur: si hæret, ut non deserátur.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum ságuinem, * In me manet, et ego in eo. **V.** Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquátes sibi, sicut Deus noster adest nobis. **In.**

Lectio viii.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquentes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intel-

ligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audiétes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audire?

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix. de festo Simplicii, si occurrat, alias

Lectio ix.
Si discipuli durum habuerunt istum sermónem, quid inimici? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus in-

telligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecerunt, tália loquente Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicétem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiétem: sed prout voluerunt, ita intellexerunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, inquit, hic sermo: quis potest eum audire? **Te Deum.**

Mensibus Martio et Aprili.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.
In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 27. in Joann. ante med.

Diximus, fratres, hoc Dóminum comédasse in manduca-

tione carnis suæ, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos compáginat: ut compáginet unitas, quæ facit, nisi caritas? Et caritas Dei unde? Apóstolum interroga. Caritas, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

R. Qui manducat. 119.

Lectio viii.

Ergo spíritus est qui vivificat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in corpore, quod végetat ipse spíritus, invenerit. Nam spíritus qui est in te, o homo, quo constas, ut homo sis, numquid vivificat membrum, quod separátum invenerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum

si tollas, jam non vivificatur ex ánima tua, quia unitáti corpóris tui non copulátur.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amemus unitátem, et timeámus separatióem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a corpore Christi. Si enim separátur a corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet: hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spíritualiter intelligénda sunt. Intellexísti spíritualiter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus.

Mensibus Majo et Junio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Je-
sus turbis Judæorum:
Caro mea, vere est cibus:
et sanguis meus, vere est
potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 26. in Joannem, post med.

Hic est panis, qui
de cælo descendit.
Hunc panem signi-
ficavit manna, hunc panem
significavit altare Dei. Sa-
cramenta illa fuerunt: in
signis diversa sunt, sed in
re, quæ significatur, paria
sunt. Apostolum audi: No-
lo enim vos, inquit, igno-
râre, fratres, quia patres
nostri omnes sub nube
fuerunt, et omnes mare
transierunt, et omnes per
Moysem baptizati sunt in
nube, et in mari: et om-
nes eandem escam spi-
ritalem manducaverunt.
Spiritalem utique eam-
dem: nam corporalem al-
teram: quia illi manna,
nos aliud: spiritalem vero,

quam nos, sed patres no-
stri, non patres illorum,
quibus nos similes sumus,
non quibus illi similes fue-
runt. Et adjungit: Et om-
nes eundem potum spi-
ritalem biberunt. Aliud
illi, aliud nos, sed specie
visibili quidem, tamen hoc
idem significante virtute
spiritali. Quomodo enim
eundem potum? Bibebant,
inquit, de spiritali
sequente petra: petra au-
tem erat Christus. Inde
panis, inde potus: Petra
Christus in signo, verus
Christus in verbo, et in
carne. Et quomodo bibe-
runt? Percussa est petra
de virga bis. Gemina per-
cussio duo ligna crucis
significat.

R. Qui manducat. 119.

Lectio viii.

Norunt fideles corpus
Christi, si corpus Chri-
sti non negligant esse.
Fiant corpus Christi, si
volunt vivere de Spiritu
Christi. De Spiritu Chri-
sti non vivit, nisi corpus
Christi. Intelligite fratres
mei, quid dixerim. Homo
es, et spiritum habes, et

corpus habes. Spiritum
dico, quæ anima vocatur,
qua constas quod homo es:
constas enim ex anima,
et corpore. Habes enim
spiritum invisibilem, cor-
pus visibile. Dic mihi,
quid ex quo vivat? Spi-
ritus tuus vivit ex cor-
pore tuo, an corpus tuum
ex spiritu tuo? Respon-
det omnis, qui vivit: qui
autem hoc non potest re-
spondere, nescio si vivit.
Quid respondet omnis qui
vivit? Corpus utique me-
um vivit de spiritu meo.
Vis ergo et tu vivere de
Spiritu Christi? In cor-
pore esto Christi.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Numquid enim corpus
meum vivit de spiritu
tuo? Meum vivit de spi-
ritu meo, et tuum de spi-
ritu tuo. Non potest vi-
vere corpus Christi, nisi
de Spiritu Christi. Inde
est, quod exponens nobis
Apostolus Paulus hunc pa-
nem: Unus panis, inquit,
unum corpus multi sumus.
O sacramentum pietatis,
o signum unitatis, o vin-

culum caritatis! Qui vult
vivere, habet ubi vivat,
habet unde vivat. Accé-
dat, credat, incorporétur,
ut vivificétur. Non abhór-
reat a compage membró-
rum, non sit putre mem-
brum quod resecari me-
reátur, non sit distortum,
de quo erubescátur. Sit
pulchrum, sit aptum, sit
sanum: hæreat corpore, vi-
vat Deo de Deo. Nunc la-
boret in terra, ut postea
regnet in cælo.

Te Deum laudamus.

Mensibus Julio et Augusto.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Je-
sus turbis Judæorum:
Caro mea, vere est cibus:
et sanguis meus, vere est
potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 26. in Joannem, circa med.

Non sicut manduca-
verunt patres ve-
stri manna, et mórtui
sunt. Quare manduca-
verunt, et mórtui sunt?
Quia quod vidébant, cre-

débant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia similes estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visibilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cælo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmódu et nos sumus moritári: quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visibilem atque carnálem.

R. Qui mandúcat. 119.

Lectio viii.

Quam autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum: manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visibilem cibum spiritaliter intellexérunt, spiritaliter esuriérunt, spiritaliter gustavérunt, ut spiritaliter satiaréntur. Nam

et nos hódie accípiamus visibilem cibum: sed áliud est sacraméntum, áliud virtus sacraménti.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndó moriúntur. Unde dicit Apóstolus: Judícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla Dóminica venénium fuit Judæ? Et tamen accépit; et cum accépit, in eum inimicus intrávit, non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cœléstem spiritaliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiana, vel non sint mortífera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus débitóribus nostris. Si dimittis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénium.

Te Deum laudámus.

Mensibus

Septembri et Octobri.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi.

Lib. 8. de Trinit. ante med.

Non est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum.

Quæ scripta sunt, legámus: et quæ legérimus, intelligámus; et tunc perfectæ fidei officio fungémur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigéndi locus.

R. Qui mandúcat. 119.

Lectio viii.

Nunc enim et ipsius Dómini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum comunicatæ carnis et sanguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, et vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo.

Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perfectæ autem hujus unitatis sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem: et qui manducat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo modo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus.

Mensibus

Novembri et Decembri.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 4. in Joannem, cap. 17.

Qui manducat, inquit, carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me ma-

net, et ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: sic qui carnem et sanguinem Domini recipit, cum ipso ita conjungitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniatur. Simile quodam modo apud Matthæum comperies. Simile est, inquit, regnum cælorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat, sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, et sua gratia replet: et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

R. Qui manducat. 119.

Lectio viii.

Nos vero, si vitam æternam consequi volumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus: caveamusque ne loco laguei damnosam religionem diabolus nobis

prætendat. Recte (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignoramus, iudicium sibi comedere atque bibere illum qui de pane comedit et de calice bibit indigne. Ego igitur probo meipsum, et indignum invenio. Quando igitur, quicumque tu es qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo teipsum offeres? Nam si peccando indignus es, et peccare non desinis, (quis enim delicta intelligit? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis. R. Misit me. 120.

Lectio ix.

Quare pias quæso cogitationes suscipias, studiose sanctæque vivas, et benedictionem participes, quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborat, perturbationes animi exstinguit, ægrôtos curat, collisos redintegrat: et sicut pastor bonus, qui

animam suam pro omnibus posuit, ab omni nos erigit casu. Te Deum.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sapientia * ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam.

Ps. Dominus regnavit. 9.

2. Angelorum esca * nutritisti populum tuum, et panem de cælo prestitisti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbebit delicias regibus.

4. Sacerdotes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

5. Vincenti dabo * manna absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accipi a Domino, quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

Verbum supérnum prod-
iens,
Nec Patris linquens dex-
teram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sângui-
nem;

Ut dúplici substantiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edálium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præ-
mium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxiliium.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

V. Pósuit fines tuos pa-
cem. **R.** Et ádipe fru-
ménti sátiat te.

Ad Bened. Ant. Ego sum
* panis vivus, qui de cœlo
descéndi: si quis mandu-
cáverit ex hoc pane, vivet
in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili pas-
siónis tuæ memóriam reli-
quisti: tribue, quæsumus,
ita nos cörperis et sán-
guinis tui sacra mystéria
venerári; ut redemptionis
tuæ fructum in nobis jú-
giter sentiámus: Qui vivis.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es
de Mariá Vírgine.

Ad Tertiam.

Ant. Angelórum esca.

Capit. Fratres: Ego enim.

R. br. Panem cœli * De-
dit eis. Panem. **V.** Panem
Angelórum manducávit ho-
mo. **Dedit. Glória. Panem.**

V. Cibávit illos ex ádipe
fruménti. **R.** Et de petra,
melle saturávit eos.

Tempore Paschali.

R. br. Panem cœli dedit
eis, * Allelúja, allelúja. Pa-
nem. **V.** Panem Angelórum
manducávit homo. Alle-
lúja, allel. **Glória. Panem.**

V. Cibávit illos ex ádipe
fruménti, allelúja. **R.** Et
de petra, melle saturávit
eos, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim
manducábitis panem
hunc, et cálicem bibétis:
mortem Dómini annuntiá-
bitis donec véniat.

R. br. Cibávit illos * Ex
ádipe fruménti. **Cibávit.**
V. Et de petra, melle sa-
turávit eos. **Ex. Glória**
Patri. Cibávit.

V. Edúcas panem de ter-
ra. **R.** Et vinum lætíficet
cor hóminis.

Tempore Paschali.

R. br. Cibávit illos ex
ádipe fruménti, * Allelúja,
allelúja. **Cibávit. V.** Et de
petra, melle saturávit eos.
Allelúja, allelúja. **Glória**
Patri. Cibávit.

V. Edúcas panem de ter-
ra, allelúja. **R.** Et vinum
lætíficet cor hóminis, alle-
lúja.

Ad Nonam.

Ant. Vincénti dabo.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.
Quicúmque manducáve-
rit panem hunc, vel
bíberit cálicem Dómini in-
digne: reus erit Cörperis
et Sânguinis Dómini.

R. br. Edúcas panem *
De terra. **Edúcas. V.** Et
vinum lætíficet cor hómi-
nis. **De. Glória. Edúcas.**
V. Pósuit fines tuos pa-
cem. **R.** Et ádipe fruménti
sátiat te.

Tempore Paschali.

R. br. Edúcas panem de
terra, * Allelúja, allelúja.
Edúcas. V. Et vinum læ-
tíficet cor hóminis. Alle-
lúja, allel. **Glória. Edúcas.**
V. Pósuit fines tuos pa-
cem, allelúja. **R.** Et ádipe
fruménti sátiat te, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis.

V. Panem de cœlo præsti-
tisti eis. **R.** Omne delecta-
méntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O sa-
crum convívium, * in quo
Christus súmitur: recól-
litur memória passiónis
ejus: mens implétur grá-
tia: et futúre glóriæ nobis
pignus datur.

PROFERIA VI.
OFFICIUM VOTIVUM
DE PASSIONE D. N. J. C.
SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

Credidi, propter
quod locútu
sum: * ego au-
tem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino,
* pro ómnibus, quæ retri-
buit mihi?

Cálicem salutáris accé-
píam; * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dño reddam
coram omni pópulo ejus: *
pretiósá in conspéctu Dñi
mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis
domus Dómini, in médio
tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris
accépiam, et nomen Dó-
mini invocábo.

Ant. Cum his.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribu-
lárer clamávi: * et ex-
audívit me.

Dómine libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ,
* cum carbónibus desola-
tóriis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum íncola
fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: * cum
loquébar illis, impugná-
bant me gratis.

Ant. Cum his qui odé-
runt pacem, eram paci-
ficus: dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hó-
mine malo: * a viro
iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniqui-
tátes in corde: * tota die
constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sic-
ut serpéntis: * venenum
áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de
manu peccatóris: * et ab

homínibus iníquis éripe
me.

Qui cogitavérunt sup-
plantáre gressus meos: *
abscondérunt supérbi lá-
queum mihi:

Et funes extendérunt in
láqueum: * juxta iter scán-
dalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus
es tu: * exaúdi Dómine
vocem deprecaciónis meæ.

Dómine, Dómine virtus
salútis meæ: * obumbrásti
super caput meum in die
belli:

Ne tradas me Dómine a
desidério meo peccatóri:
* cogitavérunt contra me,
ne derelinquas me, ne
forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: *
labor labiórum ipsórum
opériet eos.

Cadent super eos carbó-
nes, in ignem dejícies eos:
* in misériis non subsi-
stent.

Vir linguósus non diri-
gétur in terra: * virum
inústum mala cápient in
intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dó-
minus júdiciam ínopis: *
et vindíctam paúperum.

Verúntamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iniquis libera me Dómine.

Ant. Custódi me.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eó-

rum: * absorpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Aúdiunt verba mea quóniam potuerunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non auferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singulariter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dñm deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiómem meam, * et tribulatiómem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * absconderunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiómem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educe custódiam ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed

semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdimem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Mœrentes óculi, spárgite lácrimas, Et luctu résonent íntima córdium:

Illátas réfero Númini ab impiis

Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu! gládiis turba satéllitum

Arréptum Dóminum fústibus ímpetit:

Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis

Divínium caput íctibus.

Haud finis scéleri: tráditur ímprobo

Christus carnífici; nec mora, bárbarus

In Regem súperum non tímet ímpio

Ausu vérttere dexteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,

Manánte ex húmeris úndique sáanguine,

Lictóris rábidi sústinet
impetum,
Et vocem premit ínocens.

Quis non illácrimet? Jam
nova cóndidit

Torménta indómítæ gen-
tis iníqúitas:

Infigit cérebro, proh do-
lor! éfferis

Sertum vépribus áspérum.

Heu crimen! tráhitur fú-
nibus ímprobis

Funésti Dóminus supplí-
cii ad locum;

Illic oppétiit fúnere, spí-
ritum

Patri restituens suo.

Passo pro míseris tam
fera vúlnera

In terris résonet débíta
glória;

Sacrúmque assídue nomen
in éthera

Humánum genus éfferat.
Amen.

V. Oblátus est quia ipse
vóluit. **R.** Et livóre ejus
sanáti sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos
omnes * qui transítis per
viam, atténdite, et vidéte
si est dolor sicut dolor
meus.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
de cœlis ad terram de
sinu Patris descendísti, et
sánguinem tuum pretiós-
sum in remissionem pec-
catórum nostrórum fudísti:
te humíliter deprecámur;
ut in die judícii, ad
déteram tuam audíre me-
reámur: Veníte benedícti:
Qui vivis et regnas cum
Deo Patre.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

*Ad Complet. et per Horas dici,
in fine Hymnorum dicitur:*

Sit laus Patri, ac Pará-
clito,

Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánqui-
nem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem
crucifíxum, * Veníte ad-
orémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse
ligno

Pendet, effúso mádidus
cruóre:

Aspice, immíti manus al-
ma clavo

Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéle-
ris místrum,
Inter indignos médium lá-
trónes

Cerne: crudélis fuit ista
gentis

Dira volúntas.

Pallet heu! vultus: ca-
put ecce lassum

Fléctitur: clausis óculis
Redémptor

Spíritum sacro méritis
onústum

Fundit ab ore.

O cor, æs durum súde-
ras, geméndo

Ni scelus tergas; tua cul-
pa Christum

Stípit affixit, tua culpa
morti

Súbdidit atræ.

Sit Deo atérnum decus
omne in ævum,

Qui pius nostri géneris
Redémptor,

Críminis labem míseris
nocéntem

Sánguine tersit.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges
terræ.

Psalmus 2.

uare fremuérunt
Gentes, * et pó-
puli meditáti sunt
inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
débit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus,
* prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego
hódie genui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hæreditátem
tuam, * et possessiónem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelli-

gite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam, nequándo irascatur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenerunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt.

Psalms 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui tribulant me: multi insúrgunt advérsus me.

Ant. Divisérunt.

Psalms 21.

Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquísti? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salví facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis,

et non homo: * opprobrium hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: *

et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiméta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliium tuum a me: * ad defénsionem meam cónspice.

Erue a frámea Deus animam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsus semen Jacob glorificáte eum:

Timeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecaciónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu tíméntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requirunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

V. Oblátus est, quia ipse voluit. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Lectiones de Scriptura occurr.

R. i. Vinea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus: et tu facta es mihi nimis amára: * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Quia.**

R. ii. Ego edúxi te de *Ægýpto*, demerso Pharaóne in mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis: * Et tu me tradidísti princípibus sacerdotum, et me duxisti ad prætóríum Piláti. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et.**

R. iii. Ego propter te flagellávi *Ægýptum* cum primogénitis suis: * Et tu me flagellátum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondénte se obmúti, et non apéruí os meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu.** **Glória Patri. Qui.**

In Quadragesima vero, et Feriis Quatuor Temporum dicuntur sequentes Lectiones.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 5.

Comméndat caritátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essemus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est: multo igitur magis nunc justificáti in sán-guine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essemus, reconciliáti sumus Deo per mortem Filii ejus: multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Si enim unius delicto mors regnávít per unum: multo magis abundantiam grátiae, et donatiónis, et ju-

stítiae accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

R. Vinea mea. 138.

Lectio ii.

Igitur, sicut per unius delictum in omnes hómines in condemnatióne: sic et per unius justítiam, in omnes hómines in justificatióne vitæ. Sicut enim per inobediétiám unius hóminis, peccatóres constitúti sunt multi: ita et per unius obediatióne justí constitúentur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delictum. Ubi autem abundávit delictum, superabundávit grátia. Ut sicut regnávít peccátum in mortem: ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

R. Ego edúxi. 138.

Lectio iii. Cap. 6.

Quid ergo dicémus? Permanébit in peccáto ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc

vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus: simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

R. Ego propter. 138.

In II. Nocturno.

Ant. Inimici mei.

Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Ant. Alieni insurrexerunt.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo saluum me fac: * et in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quasi erunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quasi erunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam concitavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsim:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Conculcáverunt me inimíci mei tota die; advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

V. Próprio Fílio suo non pepéruit Deus. **R.** Sed pro

nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Feria 4. Hebdom. S. Serm. de Passione Domini.

Lectio iv.

In passióne domínica, fratres, tria specialiter cónvenit intuéri: opus, modum, causam. Nam in ópere quidem paciéntia, in modo humilitas, in causa cáritas commendátur. Paciéntia autem singuláris, quod videlicet: cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extendérétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus: cum fortissimum illud propugnáculum, quod custódit Israël, úndique forarétur; cum foderéntur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisióne ductus sit et tamquam ovis coram tondénte non apéruit os suum. Non advérsus Patrem múrmurans, a quo missus fúerat; non advérsus humánium genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique

vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiébat.

R. Ego propter te Chananaeorum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále; * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et.**

Lectio v.

Modum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et humilem corde cognósces. Nempe in humilitáte júdicium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphemias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebantur crimina responderet. Vidimus, inquit, eum et non erat ei aspéctus, nec speciósus forma præ filiis hóminum, sed opprobrium hóminum et tamquam leprósum, novíssimum virórum, plane virum dolórum a Deo percússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque

decor. O novíssimum et altíssimum! O humilem et sublimem! O opprobrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublimior, neque humilior. Dénique sputis illitus est, opprobriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihilque merébitur vel ista humilitas, quæ hunc habet modum: imo quæ tam est ultra modum? Sicut est paciéntia singuláris, sic et humilitas admirábilis; útraque sine exémplo.

R. Ego duxi te per désertum quadraginta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et.**

Lectio vi.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa commendat, nimirum cáritas est. Propter nímiã enim caritátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepér-

cit. Vere nimiam, quia et hæc mensuram excédit, modum súperat, plane superéminens univérssis. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amicis suis. Tu majórem habuísti Dómine, ponens eam étiam pro inimicis. Cum enim adhuc inimici essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuisse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delicta nostra, qui venísti justificáre gratis peccatóres, servos fácere fratres, captivos cohærédes, éxsules reges.

R. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória Patri. In qua.

In III. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tráns-eat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et citharra: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládus acútus.

Ant. Intendérunt arcum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratióem meam cum déprecor: * a timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendētib; in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominatiōem sibi.

Traditus sum, et non egrediēbar: * oculus mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici

suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: * et iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedērunt me sicut aqua tota die: * circumdedērunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum: * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

V. Factus est obediens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, ut consummareretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Comment. in Joannem, lib. 12. cap. 35.

Cum truculenter omnia impietate Judaeorum essent peracta, nec quidquam ad summam crudelitatem deesset, tandem sanctissima caro Christi naturale quid patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Multum enim possunt dolores ad commovendam sitim; innatum enim calorem exagitant, vel, quod in profunditate humidum est, consumunt et igneis ardoribus dolentis viscera urunt. Sicut igitur ceteras passiones, sic hanc etiam sponte Christus perpessus est. Bibere igitur petit: illi autem adeo longe ab omni humanitate aberant,

ut pro juvante potu atque jucundo nocentem et acerbum attulerint, et humanitatem, qua moveri videbantur, in impietatem converterint. Nam cum penitenti dabant, caritatis habitum suscipere videbantur; sed non est possibile mentiri Scripturam, in qua ex persona Christi dicitur: Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle et aceto.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. **Et tu.**

Lectio viii. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est: et inclinato capite tradidit spiritum. Consummatum jam esse Salvator dicit, quia saviendi Judaeorum potestas in ipsum per mortem suam terminum habuit. Quid enim non excogitarunt, aut quid supremæ inhumanitatis relictum sibi est? Quis cadendi, quis contumeliandi modus non

adhíbitus? Mérito igitur consummátum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut étiam spíritibus apud inferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum quam mortuórum dominarétur), mortem pro nobis suscepit: et hanc naturæ nostræ propriam passiónem sponte súbiit secundum carnem, quamvis, ut Deus vita naturaliter sit, ut spoliátis inferis, primitiæ dormiéntium, et primogénitus (ut Scripturæ dicunt) mortuórum factus, recúrsus ad vitam naturæ nostræ largirétur.

R. Ego ante te apéruí mare: * Et tu aperuísti lancea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in ságuine suo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu.** Glória Patri. **Qui redémit.**

Lectio ix. de festo Simplici, si occurrat; alias

Lectio ix.

Inclinávit igitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consumpto et ánima, quæ cor-

pus rétinet, abeúnte, inclinatio cápitis. Quamóbrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidisse spíritum, a consuetudine nostra sibi dictum est; multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videátur ídeo non simpliciter mórtuum esse, sed tradidisse spíritum Evangelísta dixisse; quia in manus Dei Patris ánimam suam commendávit, ut ipse dixit: Pater! in manus tuas comméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque originem præbet.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Fui flagellátus * tota die, et castigatio mea in matutínis.

Ps. Dóminus regnávit. 9.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris: tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apéruí os meum.

3. Foderunt manus meas * et pedes meos: dinumeráverunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæ sívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepisset Jesus * acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto cápite, emisit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine Jactátur, atris óbrutus Pœnis, acérba sústinens Redemptor affixus cruci. **Pedes** manúsque horribili

Clavi cruéntant vúlvere; Cor, vultus, artus, pectora Sacro redúndant ságuine.

Flet, orat, et clamans sibi: **obit:**

Cor Matris ictum cóncidit: **Heu Mater! heu Fili! dolor** Ingráta frangat pectora.

Montes, sepúlchra, saxaque

Scindúntur: arva, flúmina, Rupes, et æquor cóntremunt,

Templique velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sídera Plangunt, et orbis íngemit: **O vos viri, vos párvuli,** Nuptæ, puéllæ, plángite.

Astáte mœréntes cruci, **Pedes** beátos úngite, **Laváte** fletu, térgite **Comis, et ore** lámbite.

Tu, caritátis víctima, **Ut** nostra tollas crimina, **Nobis** salúbri pèrficis **Adoptiónem** ságuine.

Nostra ergo pax et gáudium

Sis, vita, Jesu, et præmium: **Sis** ductor et lux in via, **Merces, coróna** in pátria. **Amen.**

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attritus est propter scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Jesum autem * cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendisti, et sanguinem tuum pretiosum in remissionem peccatorum nostrorum fudisti: te humiliter deprecamur; ut in die judicii, ad dexteram tuam audire mereamur: Venite benedicti: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam.

Ant. Veni ad montem myrrhae.

Capit. Fratres: Hoc enim. *ut supra. 149.*

R. br. Oblatus est, * Quia ipse voluit. Oblatus est. **V.** Et livore ejus sanati

sumus. Quia. Glória Patri. Oblatus est.

V. Proprio Filio suo non pepéruit Deus. **R.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Tempore Paschali.

R. br. Oblatus est, quia ipse voluit, * Allelúja, allelúja. Oblatus. **V.** Et livore ejus sanati sumus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Oblatus.

V. Proprio Filio suo non pepéruit Deus, allelúja. **R.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum, allel.

Ad Sextam.

Ant. Foderunt manus meas.

Capitulum. Zach. 13.

Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.

R. br. Proprio Filio suo * Non pepéruit Deus. **Proprio Filio. V.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum. **Non. Glória. Proprio.**

V. Factus est obediens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Tempore Paschali.

R. br. Proprio Filio suo non pepéruit Deus, * Allelúja, allel. **Proprio. V.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Allelúja, allel. Glória Patri. **Proprio.**

V. Factus est obediens usque ad mortem, allelúja. **R.** Mortem autem crucis, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Cum accepisset Jesus.

Capitulum. Is. 53.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum.

R. br. Factus est obediens * Usque ad mortem. **Factus. V.** Mortem autem crucis. **Usque. Glória Patri. Factus.**

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

Tempore Paschali.

R. br. Factus est obediens usque ad mortem, * Allelúja, allelúja. **Factus. V.** Mortem autem crucis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Factus.**

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, allelúja. **R.** Et attritus est propter scelera nostra, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., præter sequ.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Ant. Deprensus Joseph * corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolébant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

PRO SABBATO.
OFFICIUM VOTIVUM
 DE
IMMACULATA CONCEPTIONE
B. M. V.
 SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. Tota pulchra.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus
 Dómino meo: *
 Sede a dextris
 meis:

Donec ponam inimicos
 tuos, * scabellum pedum
 tuorum.

Virgam virtutis tuæ emit-
 tet Dóminus ex Sion: *
 dominare in medio inimi-
 corum tuorum.

Tecum principium in die
 virtutis tuæ in splendóri-

bus sanctorum: * ex útero
 ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non
 poenitebit eum: * Tu es
 sacerdos in ætérnum se-
 cundum ordinem Melchi-
 sedech.

Dóminus a dextris tuis,
 * confrégit in die iræ suæ
 reges.

Judicabit in nationibus,
 implebit ruinas: * con-
 quassabit capita in terra
 multorum.

De torrente in via bibet:
 * propterea exaltabit ca-
 put.

Ant. Tota pulchra es
 María, et mácula origi-
 nális non est in te.

Ant. Vestiméntum tuum.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñm: * lau-
 dáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini bene-
 dictum, * ex hoc nunc, et
 usque in sæculum.

A solis ortu usque ad oc-
 cásum, * laudábile nomen
 Dómini.

Excelsus super omnes
 Gentes Dóminus, * et su-
 per cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus De-
 us noster, qui in altis há-
 bitat, * et humília respí-
 cit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem,
 * et de stercore érigens
 pauperem:

Ut collocet eum cum
 princípibus, * cum princí-
 pibus pópuli sui.

Qui habitare facit stéri-
 lem in domo, * matrem
 filiorum lætántem.

Ant. Vestiméntum tuum
 cándidum quasi nix, et
 fácies tua sicut sol.

Ant. Tu glória Jerúsa-
 lem.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ
 dicta sunt mihi: * In
 domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes no-
 stri, * in átriis tuis Jerú-
 salem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
 tur ut civitas: * cujus
 participatio ejus in id-
 ípsum.

Illuc enim ascenderunt
 tribus, tribus Dómini: *
 testimónium Israël ad con-
 fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes
 in iudicio, * sedes super
 domum David.

Rogáte quæ ad pacem
 sunt Jerúsalem: * et abun-
 dántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua:
 * et abundantia in túrri-
 bus tuis.

Propter fratres meos, et
 próximos meos, * loqué-
 bar pacem de te:

Propter domum Dómini
 Dei nostri, * quæsívi bona
 tibi.

Ant. Tu glória Jerúsa-
 lem, tu lætítia Israël, tu
 honorificéntia pópuli no-
 stri.

Ant. Benedicta es tu.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificá-
verit domum, * in va-
num laboraverunt, qui æ-
dificant eam.

Nisi Dóminus custodierit
civitatem, * frustra vigilat,
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante
lucem súrgere: * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panem doló-
ris.

Cum déderit diléctis suis
somnum: * ecce hærédi-
tas Dómini filii merces:
fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu
poténtis: * ita filii excus-
sórum.

Beátus vir qui implévit
desidérium suum ex ipsis:
* non confundétur cum
loquétur inimícis suis in
porta.

Ant. Benedícta es tu,
Virgo María, a Dómino
Deo excélso præ ómnibus
mulieribus super terram.

Ant. Trahe nos.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dómi-
num: * lauda Deum
tuum Sion.

Quóniam confortávit se-

ras portárum tuárum: *
benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem: * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium su-
um terræ: * velóciter cur-
rit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lan-
nam: * nébulam sicut ci-
nerem spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas: * ante fá-
ciem frígoris ejus quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciat ea: * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum
suum Jacob: * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni: * et judícia sua
non manifestávit eis.

Ant. Trahe nos Virgo
immaculáta, post te cur-
rémus in odórem unguen-
tórum tuórum.

Capitulum. Prov. S. c.

Dóminus possédit me in
ínitio viárum suárum,
ántequam quidquam fá-
ceret a princípío. Ab æ-
térno ordináta sum, et

ex antiquis ántequam ter-
ra fieret. Nondum erant
abyssi, et ego jam concé-
pta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

V. Immaculáta Concéptio
tua Dei Génitrix Virgo.
R. Gaúdium annuntiávit
univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Beá-
tam me dicent * omnes
generatiónes, quia fecit
mihi magna, qui potens
est, allelúja.

Oratio.

Deus, qui per Immacu-
látam Vírginis Con-
ceptiõem dignum Filio
tuo habitáculum præpa-
rásti: quæsumus; ut, qui
ex morte ejúsdem Filii
tui prævísa eam ab omni
labe præservásti, nos quo-
que mundos ejus inter-
cessiõem ad te pervenire
concédas. Per eúmdem
Dóminum.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

**Ad Completorium et alias Ho-
ras, in fine omnium Hymno-
rum dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculá-
tam Conceptiõem Vírgi-
nis Mariæ celebrémus: *
Christum ejus Fílium ad-
orémus Dóminum.

Psalmus. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Præclára custos vírginum,

Intácta mater Núminis,
Cœlestis aulæ jánuæ,
Spes nostra, cœligaúdium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérmínans
Nostro medélam vúlneri.

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella naufragis,
Tuére nos a fraúdbus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempitérna sœcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas: însuper et pécora campi:

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Admirábile est nomen tuum Dómine in univérſa terra, quia in Vir-

gine, María dignum tibi habitáculum præparásti.

Ant. In sole pósuit.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præ-

céptum Dómini lícidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sœculum sœculi: * júdicia Dómini vera, justificáta in semetípſa.

Desiderábilia super aurum et lápidem pretiósium multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribúctio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino, et miseri-

cordiam a Deo salutari suo.

V. Deus omnipotens præcinxit me virtute. **R.** Et posuit immaculatam viam meam.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas Maria, inventisti gratiam apud Deum.

V. Erripuit Dominus animam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. **Ne timeas.**

R. ii. Transite ad me omnes qui concupiscitis me: * Et narrabo vobis, quanta fecit Deus animæ meæ. **V.** Vivit Dominus, quoniam adimplevit in me misericordiam suam. **Et narrabo.**

R. iii. Elæcta mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus: * Mel et lac sub lingua illius. **V.** Veni de Libano sponsa mea, veni, coronaberis corona gratiarum. **Mel. Glória. Mel.**

In Quadragesima vero et Sabbatis Quatuor Temporum dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Génesis.

Lectio i. ; **Cap. 3.**

Serpens erat callidior cunctis animalibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omniligno paradisi? Cui respondit mulier: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequâquam mortemoriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut dii, scientes bonum et malum.

R. Per unum. 158.

Lectio ii.

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

R. Transite. 158.

Lectio iii.

Vocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in paradiso, et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti? Dixitque Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decipit me, et

comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiaberis calcáneo ejus.

R. Elécta mea. 158.

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est.

Psalmus 44.

Ructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea
regi.

Lingua mea cálamus scribæ, *
velóclter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: *
proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, *
potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua *
inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: *
et dedúcet te mirabíliter dèxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, *
in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: *
virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: *
proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: *
ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: *
circúndata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: *
et obliuiscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: *
quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, *
in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines post eam: *
próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: *
adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: *
constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, *
in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: *
et in sæculum sæculi.

Ant. Diffúsa est grátia in Conceptione ejus, et speciósá apparuit inter filias hóminum.

Ant. Adjúvit eam.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: *
adjútor in tribulatióne, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébitur dum turbábitur terra: *
et transferéntur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: *
conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: *
sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non comóvèbitur: *
adjuvábít eam Deus mane dilículo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: *
dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: *
susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: *
aufferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: *
et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: *
exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: *
susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjúvit eam Deus mane dilículo; sanctificá-

vit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Gloriósa.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in montibus sanctis; * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Gloriósá dicta sunt de te, civitas Dei; fundávit te Dóminus in montibus sanctis.

V. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. **R.** Quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Tempore hiemali.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

Lectio iv.

Ineffábilis Deus, cujus viæ misericórdia et véritas, cujus voluntas omnipoténtia, et cujus sapiéntia attingit a fine usque ad finem fortiter, et dispónit ómnia suaviter, cum ab omni æternitate præviderit luctuosíssimam totius humani géneris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mysterio a sæculis abscondito primum suæ bonitátis opus decreverit per Verbi incarnationem sacraménto occultióre complére, ut contra miséricors suum propósitum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrum erat, in secúndo felicius erigeretur, ab iníitio et ante sæcula unigénito Fílio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitudine nasceretur,

elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntate complacúerit.

R. Ego ex ore Altissimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. **V.** Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. **Nondum.**

Lectio v.

Quaprópter illam longe ante omnes angélicos spíritus, cunctósque Sanctos cœlestium ómnium charísmatum cópia de thesauro divinitátis deprómpta ita mirífice cumulávit, ut ipsa ab omni prorsus peccáti labe semper líbera, ac tota pulchra et perfectá eam innocéntiæ et sanctitátis plenitudinem præ se ferret, qua major sub Deo nullátenu intelligitur, et quam præter Deum nemo ássequi

cogitándo potest. Et quidem decébat omnino, ut perfectíssimæ sanctitátis splendóribus semper ornáta fulgérret, ac vel ab ipsa originális culpæ labe plane immúnis amplíssimum de antiquo serpente triúmphum reférret tam venerábilis mater, cui Deus Pater únicum Fílium suum, quem de corde suo æquálem sibigénitum, tamquam seípsum diligit, ita dare dispósuit, ut naturaliter esset unus idémque commúnis Dei Patris et Virginitis Fílius.

R. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ et speculum sine mácula. **V.** Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenitur purior. **Candor est.**

Lectio vi.

Quam originálem augústæ Virginitis innocéntiam cum admirábili ejúdem sanctitate præcelsaque Dei Matris dignitate omnino cohæréntem cathólica Ecclesiá, quæ a sancto semper edócta Spí-

ritu columna est ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et celestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac fovere numquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium animis penitus insitam, et sacrorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, miram et a reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia nonnisi de Sanctis dies festos concélebrat.

R. Signum magnum apparuit in celo: Mulier

amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. **V.** Induit eam Dominus vestimentis salutaris, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. **Et in capite. Gloria Patri. Et in capite.**

Tempore verno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papae noni.

Lectio iv.

Possissima verba, quibus divinae Scripturae de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repraesentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta liturgia adhibere et ad illius Virginis primordia transferre, quae uno eodemque decreto cum divinae Sapientiae incarnatione fuerant praestitata. Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis

Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia omnium ecclesiarum mater et magistra fuerit prosecuta, tamen illustria hujus Ecclesiae facta digna plane sunt, quae nominatim recensentur, cum tanta sit ejusdem Ecclesiae dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quae est catholicae veritatis et unitatis centrum, in qua solum inviolabiliter fuit custodita religio, et ex qua traducem fidei reliquae omnes ecclesiae mutuuntur, oportet.

R. Ego ex ore. 163.

Lectio v.

Itaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejusque cultum et doctrinam asserere, tueri, promovere et vindicare. Enim vero Praecessores Nostri vehementer gloriati sunt, Apostolica sua auctoritate festum Conceptionis in Romana

Ecclesia instituire, ac proprio Officio, propriaque Missa, quibus prerogativa immunitatis ab hereditaria labe manifestissime assereretur, augere, honestare et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive erogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculatae Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis sodalitatibus, congregationibus, religiosisque familiis ad Immaculatae Conceptionis honorem institutis, sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut sacramenti religione interposita Immaculatam Deiparae Conceptionem strenue propugnare spoponderint.

R. Nihil inquinatum. 163.

Lectio vi.

Insuper summopere laetati sunt decernere

Conceptionis festum ab omni ecclesia esse habendum eodem censu ac numero, quo festum Nativitatis, idemque Conceptionis festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea, quae praecpta sunt, sancte colendum, ac pontificiam capellam in patriarchali Nostra Liberiána basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparae Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem, sine labe originali conceptam colendam et venerandam, gavisi sunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missae Praefatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

R. Signum magnum. 164.

Tempore aestivo.

Ex Bulla dogmatica Pii Papae noni.

Lectio iv.

Quoniam quae ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto conserta sunt, neque rata et fixa manere possunt, si illud anceps sit et in ambiguo versetur, ideo decessores nostri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare aperteque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiae mente alienissimam proscrisperunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrantur et affirmarent.

R. Ego ex ore. 163.

Lectio v.

Neque mitius cum iis agendum esse existimarunt, qui ad labefactan-

dam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, assererent celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque praedecessores nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander septimus decessor noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquit: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentiendum, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula pec-

catae originalis praeservatam immunitatem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solenni ritu colentium et celebrantium.

R. Nihil inquinatum. 163.

Lectio vi.

Atque illud in primis solemne quoque fuit iisdem decessoribus nostris doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem, ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque suscepit, atque omnino dignam, quae in sacra ipsa liturgia, solemnioribusque

précibus usurparétur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginitatis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionem huic doctrinae adversam, sive publice, sive privatim, defendi posse severissime prohibuere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt.

R. Signum magnum. 164.

Tempore autumnali.

Ex Bulla dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio iv.

Quoniam omnes norunt, quanto studio hæc de Immaculata Deiparæ Virginitatis Conceptione doctrina a spectatissimis religiosiis familiis, et celeberrimis theologicis academicis, ac præstantissimis divinarum rerum scientiis doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata. Omnes pariter norunt, quanto opere solliciti fuerint sacrarum antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publiceque profiteri, sanctissimi-

nam Dei Genitricem Virginitatem Mariam ob prævisa Christi Domini Redemptoris merita numquam originali subjacuisse peccato, sed præservatam omnino fuisse ab originis labe, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam synodum, cum dogmaticum de peccato originali ederet decretum, quo juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac probatissimorum conciliorum testimonia statuit ac definiit: Omnes homines nasci originali culpa infectos; tamen solemniter declarasse: Non esse suæ intentionis, in decreto ipso tantaque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginitatem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginitatem ab originali labe solutam, pro rerum temporumque adjunctis, satis innuerunt, atque

adeo perspicue significaverunt, nihil ex divinis litteris, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantæ Virginitatis prærogativæ quovis modo refragetur.

R. Ego ex ore. 163.

Lectio v.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimæ Virginitatis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiæ sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesia semper existisse veluti a majoribus acceptam, ac revelatæ doctrinae caractere insignitam, illustrata venerandæ antiquitatis Ecclesiæ orientalis et occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiæque scriptores, cœlestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas,

vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginitatis sanctitatem, dignitatem atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque præclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam multis mirisque modis certatim prædicare atque efferre.

R. Nihil inquinatum. 163.

Lectio vi.

Quapropter enarrantes verba, quibus Deus præparata renovandis mortalibus suæ pietatis remedia inter ipsa mundi primordia prænuntians, et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit inquam: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius, docuere: Divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet unigenitum Dei Filium, Christum Jesum, ac designatam beatissimam ejus Matrem Virginitatem Mariam, ac simul ipsissimas

utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum eo conjuncta, una cum illo et per illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

R. Signum magnum. 164.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimonia et magnificentia.

Psalmus 95.

Cantate Dño canticum novum: * cantate Dño omnis terra.

Cantate Dño, et benedicite nomini ejus: * annuntiante de die in diem salutare ejus.

Annuntiante inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium demonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Dño patriam Gentium, afferre Dño gloriam et honorem: * afferre Dño gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorare Dñum in atrio sancto ejus.

Comoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae qui non commovebitur: * iudicabit populos in aequitate.

Laetentur caeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiante in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Laetamini omnes.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exsultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt caeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae

Judae, * propter iudicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. Laetamini omnes in Domino, et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit.

Psalmus 97.

Cantate Dño canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus opus suum: in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me.

R. Nec delectásti inimicos meos super me.

Tempore hiemali.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. I. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a

Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Virginem desponsátam vi-ro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis María. Etréliqua.

Homília sancti Sophronii Epíscopi.

Homília in Deipará Annuntiat.

Quid missus beátus ille Angelus ad Virginem integérrimam dicit? Aut quómo- modo faustíssimum hoc nún-tium ipsi defert? Ave grátia plena, Dóminus tecum. A gaúdio incipit eam álloqui ille gaú-dii nún-tius. Nóverat enim et plane sciébat, nún-tium illud suum univérsis homínibus at- que ómnibus páriter crea- túris gaú-dium paráre, et quóslibet a quibuscúmque dolóres expéllere; nóve- rat, ex divína hujus my- stérii cognitióne mundum lúmine collustráre; nóve- rat, erróris dísjici caligi- nem; nóverat, retúndi mor- tis acúleum; nóverat, vim corruptiόνis infríngi; nó- verat, inférno victóriam auférri; nóverat, salútem

pérdito affulgére hómíni, qui horum malórum jugo jándiu premebátur, ex quo scílicet a paradísi delíciis expúlsus, et a beáto illo domicílio ejéctus fúerat. Proptérea legatiónis suæ exórdium a gaúdio ducit; proptérea sermónibus suis gaú-dii voces præ- mítit; proptérea faustis hisce nún-tiis gaú-dium antecédit, útpote quæ ómni- bus credéntibus gaúdio fú-túra erant.

R. Hortus conclúsus sor-ror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiões tuæ paradí- sus, o María. **V.** Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, im- maculáta mea. Emissiões tuæ.

Bened. Cujus festum cóli- mus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Et sane par omníno erat, ut divína gaú-dii den- nuntiátió a sermónibus verbisque gaú-dium elici- éntibus súmeret ínítium. Proptérea enim et Ange- lus gaú-dium ante ómnia renúntiat, quia faustæ le-

gatiónis suæ non ignórat éxítum, ac probe novit collóquium, quod habebá- tur, in totíus mundi gaú- dium manifeste esse ces- súrurum. Et profécto quod- nam gaú-dium, aut quæ- nam reperíri potest ju- cúnditas, quam non longe excédat allóquium ad Vir- ginem illam beátam ac gaú-dii paréntem hábitum? Gaude o supercœlestis gaú-dii génitrix. Gaude o sublimíssimi gaú-dii nu- trix. Gaude o salutáris gaú-dii sedes princeps. Gaude o immortalis gaú- dii auctrix. Gaude o in- effábilis gaú-dii mysticum diversórium. Gaude o in- deficiéntis gaú-dii fons bea- tíssime. Gaude o gaú-dii ætérni deíferum cimélium. Gaude o vivificántis gaú- dii arbor virentíssima. Gaude o innúpta Dei Ma- ter. Gaude o Virgo post partum integérrima. Gau- de o spectáculum præ mi- rabílibus ómnibus summe admirándum.

R. Magnificat ánima mea Dóminum: * Quia fecit mi- hi magna qui potens est,

et sanctum nomen ejus.
V. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatum ducatibus praecurrasti; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus produisti; tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti; tu Seraphim sex alas habentium volatus animae pennis divinitus agitatibus transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es: quippe quae praeter omni

creatura enituiti puritate; et omnium creaturarum Conditorum in te excepisti; ipsumque et sinu tuo gestasti, et genuisti; et sola ex omnibus creaturis Dei Mater effecta es.

Te Deum laudamus.

Tempore verno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 2. super Missus.

Beatate, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exultata, qui, sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores, quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali

filia; sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransiit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam: qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre Heva ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat: ipsa patri pro matre satisficiat: quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

R. Hortus conclusus. 173.

Lectio viii.

Quid dicebas, o Adam? Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiae sunt haec quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasione veniae, quam

a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitae, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O admirandam et omni honore dignissimam Virginem; o feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

R. Magnificat. 173.

Lectio ix.

Quam tibi aliam praedixisse Deus videtur,

quando ad serpéntem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dúbitas, quod de María dixerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc servata victória est, nisi Mariæ? Ipsa procul dúbio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam maligni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad nihilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulierem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágitale corpus, líbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promississe, et ita vidébat congruere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admirans ajébat: Mulierem fortem quis invéniet? Quod est dicere: si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória: fortis omníno necesse est ut provideátur,

quæ ad tantum opus possit esse idónea.

Te Deum laudámus.

Tempore æstivo.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Virginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis María. Et réliqua.

Homília sancti Tharásii Episcopi.

De Præsentatione Deiparæ.

Quibus te laúdibus cumulábimus, María? O puélla immaculáta; o virgo impollúta; o mulierum ornamentum, filiárum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebráta propter innocéntiam; tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiátio; tu débiti Hevæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio; primogenitórum deléctus; im-

maculátum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa; tu Enoch íntita grátia, et in secúram vitam migrátio. Tu Noë arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et sacerdotii Melchisedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia et promissiónis futúre posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationále holocaústum; tu Jacob in scalam ascensus causa, et fœcunditátis in duódecim tribus permanéntis expressio nobilíssima. Tu Judæ apparuisti secundum stirpem filia; tu Joséphi pudicítia et véteris Ægypti, nimirum synagógæ Judæórum evérsio, o Immaculáta! Tu Móysis ejusdémque legislatoris liber divinitus concinnátus, in quo scriptum est sacramentum regeneratiónis, et divinis dígitis inscúlpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israël ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindicábitur, quem-

ádmódu antíquus pópulus in solitúdi mane et aqua de petra satiátus est, petra autem erat Christus e tuo grémio proditurus tamquam sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens; tu es Davidis filia fimbriis aúreis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

R. Hortus conclusus. 173.

Lectio viii.

Tu es prophetárum spéculum, et rerum ab illis prænuntiatarum éxitus. Te enixe Ezéchiél vaticínans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum umquam transíbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandiloquus prænútiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et frutíbus vitiórum exstirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro ínseret. Te Jeremías præmonstrávit inquires: Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israël et dómui Judæ fœ-

dus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum Géntium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terræ. Te etiam Dániel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro agnam immaculatam, te prædico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursus vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Heva Cainum in lucem edidit invidiae et nequitiae principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitae et resurrectionis. O inauditum prodigium! O

admirandam novitatem! O sapientiam nullis verbis coequandam!

R. Magnificat. 173.

Lectio ix.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbae, soboles gratiae in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavidos extolamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem Angelis laetam et hominum praedicatione dignissimam, prouti par est, venerantes illud Ave Gabriëlis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delictum Patris, per quam ad ultimos terrae fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodivit. Ave sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave sanctior Cherubim; ave gloriosior Sera- phim; ave caelo latior; ave sole splendior; ave luna micantior; ave multiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quae caelestem plu-

viam inspérgis. Ave aura sancta, quae spiritum malitiae a terra dissipasti. Ave nobile praeconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Martyrum excellens confessio; ave Patriarcharum laudatissima praedicatio; ave Sanctorum summum ornamentum. Ave causa salutis omnium mortali-um; ave regina pacis conciliatrix; ave matrum splendor immaculatus. Ave mediatrix omnium, qui sub caelo sunt; ave totius orbis reparatio; ave gratia plena, Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et sanctissimo et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in infinita saecula saeculorum. Amen.

Te Deum laudamus.

Tempore autumnali.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae,

cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi.

Homilia in Deiparae Annuntiat.

ere benedicta tu in mulieribus, quoniam Hevae maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat execratione percussus, ut per te benediceretur, effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu

in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quae Deum verissime paris.

R. Hortus conclusus. 173.

Lectio viii.

Ne timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam praequilibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam numquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam, quae te salvam praestet; invenisti apud Deum gratiam, quae nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia san-

ctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus; nemo sicut tu, purificante gratia praecupatus est; nemo sicut tu, caelesti lumine refulsit; nemo sicut tu, praeter omni celsitudine exaltatus est.

R. Magnificat. 173.

Lectio ix.

Et merito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo sicut tu, Dei gratiae particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas munera, quae effusa a Dei largitate in quolibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complēti potuit; nemo potuit sic frui Dei praesentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium Conditorum ac Dominum in te

excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post haec genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quae nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Tota pulchra * es Maria, et macula originalis non est in te.

Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 9.

2. Vestimentum tuum * candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

3. Tu gloria Jerusalem, * tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

4. Benedicta es tu, * Virgo Maria, a Domino Deo excelsio praeter omnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo

immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O gloriosa virginum, Sublimis inter sidera, Qui te creavit, parvulum Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,

Tu reddis almo germine: Intrent ut astra febiles, Coeli recludis cardines.

Tu regis alti janua,

Et aula lucis fulgida: Vitam datam per Virginem

Gentes redemptae plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,

Qui natus es de Virgine, Cum Patre, et almo Spiritu

In sempiterna saecula.

Amen.

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo.
R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Ad Bened. Ant. Ait Dominus Deus * ad serpentes: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum preparasti: quæsumus; ut, qui ex morte ejusdem Filii tui prævisa eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Ad Primam.

In R. brevi dicitur V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Ant. Vestimentum tuum.

Capitulum. Dominus possedit me. *ut supra.* 181.

R. br. Deus omnipotens * Præcinxit me virtute. **Deus omnipotens. V.** Et posuit immaculatam viam

meam. **Præcinxit. Glória Patri. Deus omnipotens. V.** In hoc cognovi, quoniam voluisti me. **R.** Quoniam non gaudébit inimicus meus super me.

Tempore Paschali.

R. br. Deus omnipotens præcinxit me virtute, * Allelúja, allelúja. **Deus.**

V. Et posuit immaculatam viam meam. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Deus.**

V. In hoc cognovi, quoniam voluisti me, allelúja.

R. Quoniam non gaudébit inimicus meus super me, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognovi, Quoniam voluisti me. **In hoc. V.** Quoniam non gaudébit inimicus meus super me. **Quoniam voluisti. Glória Patri. In hoc.**

V. Exaltábo te Dómine, quoniam suscepisti me.
R. Nec delectásti inimicos meos super me.

Tempore Paschali.

R. br. In hoc cognovi, quoniam voluisti me, * Allelúja, allelúja. **In hoc. V.** Quoniam non gaudébit inimicus meus super me. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. In hoc.**

V. Exaltábo te Dómine, quoniam suscepisti me, allelúja. **R.** Nec delectásti inimicos meos super me, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Trahe nos.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit in celo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

R. br. Exaltábo te Dómine, * Quoniam suscepisti me. **Exaltábo. V.** Nec delectásti inimicos meos super me. **Quoniam. Glória Patri. Exaltábo.**

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo.
R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Tempore Paschali.

R. br. Exaltábo te Dómine, quoniam suscepisti me, * Allelúja, allelúja. **Exaltábo. V.** Nec delectásti inimicos meos super me. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Exaltábo.**

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo, allelúja. **R.** Gaudium annuntiavit universo mundo, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesperis præter:

Ad Magnificat, Ant. Sancta María * succurre miseris, juva pusillanimes, réfove débiles, ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.

ROMÆ.

PROFERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SS. APOSTOLIS PETRO ET
PAULO.

SEMIDUPLEX.

*Omnia de Comuni Apost. 58,
vel 76, pro diversitate temporis,
præter sequentia.*

In utrisque Vesperis.

¶ Constitues eos principes super omnem terram.

R. Mémores erunt nóm-
nis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus
Apóstolus, * et Paulus Do-
ctor Géntium, ipsi nos do-
cuérunt legem tuam Dñe.

Oratio.

Deus, cujus dexte-
ra beátum Pe-
trum ambulán-
tem in flúctibus,
ne mergerétur, eréxit, et
coapóstolum ejus Paulum,

tértio naufragántem, de
profundo pélagi liberávit:
exaúdi nos propítius, et
concède; ut ambórum mé-
ritis æternitátis glóriam
consequámur: Qui vivis et
regnas.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Quadragesima vero dicun-
tur sequentes Lectiones:

Incipit Epístola prima
beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. I.

Petrus Apóstolus Je-
su Christi, eléctis
ádvenis dispersi-
onis Ponti, Galátiae, Cappa-
dóciae, Asiae, et Bithýniæ

secúndum præsciéntiam
Dei Patris, in sanctifica-
tiónem Spíritus, in obe-
diéntiam, et aspersionem
sánguinis Jesu Christi:
Grátia vobis, et pax multi-
plicétur. Benedictus Deus
et Pater Dómini nostri
Jesu Christi, qui secún-
dum misericórdiam suam
magnam regenerávit nos
in spem vivam, per re-
surrectiónem Jesu Christi
ex mórtuis, in hæreditá-
tem incorruptibilem, et
incontaminátam, et im-
marcescibilem, conservá-
tam in cœlis in vobis, qui
in virtúte Dei custodimini
per fidem in salutem, pa-
rátam revelári in tẽpore
novíssimo.

R. Ecce ego mitto vos
sicut oves in médio lu-
pórum, dicit Dóminus: *
Estóte ergo prudéntes sic-
ut serpéntes, et simplices
sicut colúmbæ. ¶ Dum
lucem habétis, créдите in
lucem, ut filii lucis sitis.
Estóte.

Lectio ii.

In quo exsultábitis, mó-
dicum nunc si opórtet

contristári in váriis ten-
tatióibus: ut probatio
vestræ fidei multo preti-
osior auro (quod per ignem
probátur) inveniátur in
laudem, et glóriam, et ho-
nórem in revelatióne Jesu
Christi: quem cum non
vidéritis, dilígitis: in quem
nunc quoque non vidén-
tes créditis: credéntes au-
tem exsultábitis lætítia
inenarrábili, et glorificá-
ta: reportántes finem fi-
dei vestræ salutem ani-
márum.

R. Tóllite jugum meum
super vos, dicit Dóminus,
et discite a me, quia mi-
tis sum et húmilis corde:
* Jugum enim meum suáve
est, et onus meum leve.
¶ Et inveniétis réquiem
animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

De qua salute exquisié-
runt, atque scrutáti
sunt prophétæ, qui de
futura in vobis grátia
prophetavérunt: scrután-
tes in quod, vel quale
tempus significáret in eis
Spíritus Christi: prænú-
tians eas quæ in Christo

sunt passiones, et posteriores glorias: quibus revelatum est quia non sibi metipsis, vobis autem ministrabant ea, quae nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui evangelizaverunt vobis, Spiritu sancto misso de caelo, in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Dum steteritis ante reges et praesides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. **V.** Non enim vos estis qui loquimini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. **D.**abitur enim. **Gloria Patri.** **D.**abitur enim.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papae.

Ex Hom. 82. in Nat. Ss. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Neronis furor per omnium vitiorum inflamatus excessum in hunc eum usque torrentem suae praecipitavit insaniae, ut primus nomini christiano atroci-

tatem generalis persecutionis inferret, quasi per sanctorum Apostolorum Petri et Pauli necesse gratia Dei posset extinguere; quibus hoc ipsum erat maximum lucrum, ut contemptus vitae hujus occiduae, perceptio fieret felicitatis aeternae. Pretiosa est ergo in conspectu Domini mors sanctorum ejus: nec ullo crudelitatis genere destrui potest sacramento crucis Christi fundata religio. Non minuitur persecutionibus Ecclesia, sed augetur: et semper Dominicus ager segete ditiori vestitur, dum grana, quae singula cadunt, multiplicata nascuntur. Unde duo ista praeclara divini seminis germina in quantam sobolem germinarint, beatorum millia Martyrum protestantur, qui apostolicorum aemuli triumphorum, Urbem nostram purpuratis, et longe lateque rutilantibus populis ambiunt, et quasi ex multarum honore gemmarum conserto uno diademate coronarunt.

R. Vidi conjunctos viros, habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium caelum, voce magna clamantem et dicentem. **Isti.**

Tempore Paschali.

R. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et aeternitas temporum, alleluja, alleluja. **V.** Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. **Et aeternitas.**

Lectio v.

De quorum praesidio, dilectissimi, divinitus nobis ad exemplum patientiae et confirmationem fidei preparato, universaliter quidem in omnium Sanctorum commemoratione laetandum est: sed in horum excellentia Patrum merito est excellentius glorandum, quos gratia Dei in tantum apicem inter omnia Ecclesiae membra provexit, ut eos in cor-

pore, cui caput est Christus, quasi geminum constitueret lumen oculorum. De quorum meritis atque virtutibus, quae omnem loquendi superant facultatem, nihil diversum, nihil debemus sentire discretum: quia illos et electio pares, et labor similes, et finis fecit aequales.

R. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. **V.** Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. **Gaudete.**

Tempore Paschali.

R. Virtute magna reddebant Apostoli * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, alleluja, alleluja. **V.** Repleti quidem Spiritu sancto, loquebantur cum fidu-

cia verbum Dei. Testimonium.

Lectio vi.

Sicut autem et nos experti sumus, et nostri probavere majores, credimus atque confidimus, inter omnes labores istius vite, ad obtinendam misericordiam Dei semper nos specialium patronorum orationibus adjuvandos: ut quantum propriis peccatis deprimumur, tantum apostolicis meritis erigamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spiritu eadem potestas, una divinitas, in secula seculorum. Amen.

R. Isti sunt triumphatores et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt premia eterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. **Modo. Gloria Patri. Modo.**

Tempore Paschali.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt,

alleluja: modo venerunt ad fontes, * Repleti sunt claritate, alleluja, alleluja.

V. In conspectu Agni amici sunt stolis albis, et palmæ in manibus eorum. **Repleti. Gloria. Repleti.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

In Ps. 118. Serm. 8. post init.

Ecce nos omnia dereliquimus, et secuti sumus te. Hoc est, non quaesivimus quæ seculi sunt, non quaesivimus partem de possessionibus, sed te elegimus portionem. Reliquisti ergo omnia, Petre, quæ habebas; unde habes quod habere te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermonis erigitur: sanitatem aliis donas, qui indigebas ipse tuæ salutis auxilio. Reliquisti ergo quæ

habebas, et cepisti, quæ non habebas. Christus tibi portio, Christus tibi possessio est: illius nomen tibi munificum, illius nomen tibi est fructuosum, illius nomen tibi tributa dependit, et bona tributa, non pecuniæ, sed gratiæ.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini bibent, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. **Calicem.**

Tempore Paschali.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluja, alleluja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. **Qui manet.**

Lectio viii.

Quicumque reliquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut sorores, centuplum accipiet in hoc seculo, et vitam æternam possidebit. Multos quidem in hoc sæ-

culo, qui sua pauperibus donaverunt, uberiore thesauro locupletatos fuisse cognovimus. Est pulcherrimus locus, ut etiam ad misericordiam provocentur. Sed non debent a Domino sæcularem hujusmodi exigere mercèdem, nec sperare quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui omnia reliquerint, Deus portio est. Ipse est utique merces perfecta virtutum, qui non centupli enumeratione, sed perfectæ plenitudinis æstimatione censetur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit: Ero, sed: Jam sum, jam inhabitabo, jam possideo.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicentur regna: operati sunt justitiam. **Quorum. Gloria Patri. Quorum.**

Tempore Paschali.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluja: splendorem Deo dederunt,

allelúja: * Et sicut lac coagulati sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores.

Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Habes homo inter multa propósita, étiam hujusmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiones, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem: propósuit étiam in portióne seip-

sum. Habes ígitur plúrimas portiones; élige quam putas; non te número pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invítet.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Ant. Gloríosi principes terræ,* quómo- do in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

INDEX.

PSALMI

PLURAQUE ALIA COMMUNIA IN OFFICIIS VOTIVIS RECITANDA.

Ad Matutinum.	
Invitatorium.	pag. 5
Absolutiones et Benedictiones.	6
Hymnus Ss. Ambrosii et Augustini: Te Deum.	8
Horæ Diurnæ.	
Ad Laudes.	9
Canticum Zachariæ: Benedictus.	13
Ad Primam.	14
Ad Tertiam.	19
Ad Sextam.	22
Ad Nonam.	24
Ad Vesperas.	27
Canticum Magnificat.	29
Commemoratio de Cruce.	29
Suffragia Sanctorum.	30
Ad Completorium.	32
Antiphonæ B. M. V. Alma Redemptoris.	36
" Ave Regina cœlorum.	37
" Regina cœli lætare.	38
" Salve Regina.	38
Officia votiva.	
Officium votivum de Ss. Angelis.	41
Officium votivum de Ss. Apostolis extra tempus Paschale.	58
Officium votivum de Ss. Apostolis Tempore Paschali.	76
Officium votivum de S. Joseph Sponso B. M. V. Conf. et cath. Eccl. Patr.	81
Officium votivum de Ss. Eucharistiæ Sacramento.	97
Officium votivum de Passione D. N. J. C.	130
Officium votivum de Immaculata Conceptione B. M. V.	152
Romæ. Officium votivum de Ss. Apost. Petro et Paulo.	184

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE

PRO FERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SANCTO JACOBO APOSTOLO

HISPANIARUM APOSTOLO PATRONO.

SEMIDUPLEX.

Juxta Decret. S. R. C. 24. Januarii 1884.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. (13) Ps.
Dixit Dominus. cum reliquis ut
in I. Vesp. Apost.

Capitulum. I. Cor. 4.

Fratres: Puto
quod Deus nos
Apóstolos no-
vissimos ostén-
dit, tamquam morti desti-
nátos, quia spectáculum
facti sumus mundo, et An-
gelis, et homínibus.

Hymnus.

Defénsor alme Hispá-
niæ,
Jacóbe, vindex hóstium,
Tonítrui quem filium
Dei vocávit Fílius.

Huc cœli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audíque læti débitas
Grates tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispánia,
Felix tuo quæ nómine,
Te gloriátur júgiter
Dignáta sacris óssibus.

Tu, cæca nox atque ímpia
Nos cum tenéret vánitas,
Lucem salútis primitus
Oris Ibéris ímpetras.

Tu, bella cum nos cínge-
rent,

Es visus ipso in prælio,
Equóque et ense acérri-
mus

Mauros furéntes stérnere.

Freti tuo nos pignore,
Largum tuo te múnere,
Rogámus omnes ut tuæ
Spe prótegas præsentíæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spírítu Paráclito,
Et nunc, et omne in sæ-
culum. Amen.

V. In omnem terram exiit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terrae verba eorum.

Tempore Paschali:

V. Sancti et justī, in Dōmino gaudete, allelūja. **R.** Vos elegit Deus in hæreditatem sibi, allelūja.

Ad Magnificat, Ant. Misit Herodes * rex manus ut affligeret quosdam de Ecclesia: occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio.

Oratio.

Esto, Dōmine, plebi tuæ sanctificator et custos: ut beati Jacobi Apóstoli tui munita præsidiis, et conversatiōne tibi placeat, et secūra mente deserviat. Per Dōminum.

Commemorationes communes, sive Suffragia sanctorum.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Apóstoli pro diversitate temporis, præter Lectiones et RR.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente: in Quadr. vero Sic nos existimet.

R. i. Procédens Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem ejus in navi, * Et

vocavit eos: qui statim, relictis rétibus et patre, secuti sunt Dōminum. **V.** Erant Jacobus et Joannes fratres in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes rétia sua. **Et** vocavit.

R. ii. Vocavit ad se Dōminus Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem Jacobi, et fecit ut essent secum inter duodecim, et ut mitteret eos prædicare. * Et imposuit eis nōmina Boanerges, quod est filii tonitruī. **V.** In omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. **Et** imposuit.

R. iii. Cum venisset Jesus in domum principis synagogæ, * Non permisit intrare secum quemquam nisi Petrum et Jacobum et Joannem, et patrem et matrem puellæ. **V.** Et dixit: Nolite flere, non est mortua puella, sed dormit. **Non.** Glória Patri. **Non.**

Mensibus Januario, Februario et Martio.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jacobus Zebedæi filius, Joannis Apóstoli germanus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocatus

cum fratre, relictis patre ac rétibus secutus est Dōminum, et ambo ab ipso Jesu Boanerges, id est tonitruī filii sunt appellati. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvator maxime dilexit, et testes esse voluit suæ transfiguratiōnis, et interesse miraculo, cum archisynagogi filiam a mortuis excitavit, et adesse, cum secēssit in montem Oliveti, Patrem oratorum, antequam a Judæis comprehenderetur.

R. Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum: * Et transfiguratus est ante eos. **V.** Et ecce apparuerunt illis Moyses et Elias cum eo loquentes. **Et.**

Lectio v.

Post Jesu Christi ascensum in cœlum, in Judæa et Samaria ejus divinitatem prædicans plurimos ad Christianam fidem perduxit. Mox in Hispaniam profectus, ibi aliquos ad Christum convertit, ex quorum numero septem postea episcopi a beato Petro ordinati, in Hispaniam primi directi sunt. Deinde Jerusalem reversus, cum in-

ter alios Hermogenem manu fidei veritate imbuisset, Herodes Agrippa Claudio Imperatore ad regnum elatus, ut a Judæis gratiam iniret, Jacobum libere Jesum Christum Deum confitentem capitis condemnavit. Quem cum is, qui eum duxerat ad tribunal, fortiter martyrium subeuntem vidisset, statim se et ipse Christianum esse professus est.

R. Potestis bibere calicem quem ego bibo? aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo et Joanni filiis Zebedæi. * At illi dixerunt ei: Possumus. **V.** Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, et baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. **At illi.**

Lectio vi.

Ad supplicium cum rapere, petiit ille a Jacobo veniam. Quem Jacobus osculatus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque uterque est securi percussus, cum paulo ante Jacobus paralyticum sanasset. Corpus ejus postea Compostellam translatum est, ubi summa celebritate colitur, convenientibus eo religionis et voti causa ex toto terrarum orbe peregrinis.

R. Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem secum, et cepit pavere et tædere. * Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem. **V.** Sustinete hic et vigilate mecum. **Et. Glória Patri. Et.**

Mensibus Aprili, Majo, et Junio.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Si omnium sanctorum Martyrum grata nobis debet esse sollemnitas, fratres carissimi, quanto gratior eorum, qui presentem secuti sunt principem Martyrum? Si agnorum, quanto magis arietum? Illorum enim filii non generatione carnis, sed imitatione virtutis facti sunt omnes, qui posterius usque ad mortem confessi sunt Christum. Hos obtulerunt populi Gentium, de quibus Psalmus ante cantavit, dicens: Afferte Domino filios arietum. His primum Dominus, cum ad confessionem sui nominis hortaretur, non solum se promisit victorie coronatorem, sed et certaminis adiutorem.

Etiam in ipsis et posteros admonerat: quoniam quod dicebat, scriptum posteris relinquebat. Illis ergo ait, exhortans eos: Cum adducet vos ad principes, et potestates, nolite cogitare quid respondeatis, vel quid loquamini. Non enim vos estis, qui loquamini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Meditari vetuit, et confiteri precepit. Maluit enim auferre presumptionem humanam, et gratiam dare divinam; ut in semetipsis timidi et mundo essent audaces. Unde et in alio Psalmus vox Martyrum dicit quasi ex parte humane fragilitatis verendo: Eripe me de inimicis meis, Deus meus, et ab insurgentibus in me libera me. Et paulo post, de auxilio divino confidens dicit: Fortitudinem meam ad te custodiam.

R. Assumpsit. ut supra.

Lectio v.

Supra ceteras enim turbas fidelium necnon antiquorum justorum et Prophetarum, eminentes Apostolos huic mundo tradidit, et ab errorum ac peccatorum tenebris Gentes et populos eruit. Isti sunt sal terrae, quia per eos terrigenae condimentum sapo-

justi voluerunt videre, quae vos videtis, et non videntur; et audire, quae vos auditis, et non audiunt. Item alibi: Jam, inquit, non dicam vos servos, quia servus nescit quid faciat dominus ejus. Vos autem dixi amicos, quia omnia quaecumque audivi a Patre meo, nota feci vobis. Item ait idem alio loco: Quaecumque ligaveritis super terram, erunt ligata et in caelo, et quaecumque solveritis super terram, erunt soluta et in caelo. Item alibi sciscitanti Petro, quid sibi et sociis suis profuisset, reliquisse omnia et sequi Redemptorem, respondit dicens: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim judicantes duodecim tribus Israel.

R. Potestis bibere. (3)

Lectio vi.

Isti sunt lux mundi, quia per ipsos lumen fidei et verae scientiae primum Dominus huic mundo tradidit, et ab errorum ac peccatorum tenebris Gentes et populos eruit. Isti sunt sal terrae, quia per eos terrigenae condimentum sapo-

ris vitae aeternae percepérunt, ut restringerent carnis lasciviam, et a putredine peccatorum, et a vitiorum vermibus servarentur illaesi. Isti sunt lapides pretiosi, quos in fundamento caelestis aedificii posuit Joannes in Apocalypsi sua describit, quia praedicatio eorum Ecclesiae fundamenta locavit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctorum, et domestici Dei, superaedificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum. Isti sunt duodecim portae Jerusalem novae, quae de caelo descendit: quia per ipsos januam fidei primum intravimus, et inter cives Sanctorum annumerati sumus.

R. Assumpsit. (4)

Mensibus Julio, Augusto et Septembri.

Ex Tractatu S. Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 44.

Lectio iv.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. Genuerunt te Apostoli: ipsi missi sunt, ipsi praedicaverunt, ipsi patres. Sed numquid nobiscum corporaliter semper esse po-

tuérunt? Etsi unus ipsorum dixit: Cúpio dissólvi, et esse cum Christo: multo magis óptimum est; manére autem in carne necessárium propter vos. Dixit hoc idem: sed quám diu hic manére pótuit? Numquid usque ad hoc tempus? Numquid usque in pósterum? Ergo illórum abscessu desérta est Ecclésia? Absit. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii. Quid est, pro pátribus tuis nati sunt tibi filii? Patres missi sunt Apóstoli, pro Apóstolis filii nati sunt tibi, constitúti sunt Episcopi.

R. Assúmpsit Jesus. (4)

Lectio v.

Hódie enim episcopi qui sunt per totum mundum, unde nati sunt? Ipsa Ecclésia patres illos appellat: ipsa illos genuit, ipsa illos constituit in sédibus patrum. Non ergo te putes desértam, quia non vides Petrum, quia non vides Paulum, quia non vides illos, per quos nata es. De prole tua tibi crevit paternitas. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram. Vide templum regis, quam late diffusum est, ut nóverint vir-

gines, quæ non adducuntur in templum regis, non se ad istas núptias pertinere.

R. Potéstis bíbere. (3)

Lectio vi.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram. Hæc est cathólica Ecclésia: filii ejus constitúti sunt principes super omnem terram; filii ejus constitúti sunt pro pátribus. Agnóscant, qui præcisi sunt: véniant ad unitátem, adducántur in templum Regis. Templum suum Deus ubique collocávit, fundaménta Prophetárum et Apóstolorum ubique firmávit. Filios genuit Ecclésia: constituit eos pro pátribus suis principes super omnem terram.

R. Assúmpsit Jesus. (4)

Mensibus Octobri, Novembri et Decembri.

De Expositione S. Augustíni Episcopi super Psalmum octagésimum sextum.

Ante med.

Lectio iv.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis, diligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et

Prophétæ? Quia eórum auctoritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánuá. Et cum dicuntur duodecim portæ Jerúsalem, et una portá Christus, et duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus: et ideo duodenarius número Apóstolorum. Sacraméntum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedébitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israël.

R. Assúmpsit Jesus. (4)

Lectio v.

Si duodecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertius décimus Paulus Apóstolus, et non erit quomodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescitis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jaetas judicatúrum? Ubisédebis? Duodecim sedes dixit Dóminus duodecim Apósto-

lis: unus cécidit Judas, in locum ipsius sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenarius número sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duodecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujusdam universitátis, quia per totum orbem terrarum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædificium ad Christi compágem.

R. Potéstis bíbere. (3)

Lectio vi.

Et ideo quia úndique vénitur ad judicandum, duodecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duodecim portæ sunt. Non solum ergo illi duodecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatióem universitátis ad sedes duodecim pertinent: quemádmódum quotquot intrábunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quátuor sunt: Oriens, Occidens, Aquilo et Merídiés. Istæ quátuor partes assidue nominántur in Scriptúris. Ab ipsis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor

ventis se collecturum electos suos: ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodo vocatur? Undique in Trinitate vocatur. Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

R. Assumpsit Jesus. (4)

Mensibus Januario, Februario et Martio.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. e.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Matth.

Non turbetur quisquam, si a deo imperfectos dicimus Apostolos fuisse: nondum enim mysterium crucis erat consummatum, nondum gratia Spiritus in corda ipsorum infusa. Quod si virtutem ipsorum discere cupis, quales post datam gratiam Spiritus fue-

runt, considera, et videbis omnem ab illis perversam affectionem fuisse superatam. Hac enim de causa eorum modo imperfectio revelatur, ut aperte percipere possis, quales subito per gratiam effecti fuerunt. Quod igitur nihil spiritale petebant, nec de cœlesti regno quidquam cogitabant, perspicuum est. Sed tamen inspiciamus etiam quomodo accedant, et quid dicant. Volumus, inquiunt, ut quodcumque petierimus, facias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respondit, non ignorans certe, sed ut eos respondere cogat, et ulcus detegat, et ita medicamentum apponat.

R. Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. **V.** Ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas, et ex illis occidētis. **Occidit.**

Lectio viii.

Illi vero cum erubescerent, et verecundia prohiberentur, quoniam humano affectu eo devenerant, seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes, interrogaverunt. Pro-

Lectio ix.

gressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent: et ita demum ea, quæ volebant, dixerunt. Volebant autem, ut ego conjicio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum hujus consessus impetrare: et præponi quidem se ceteris sciebant; Petrum vero sibi præferri formidantes dicere ausi sunt: Dic ut unus a dextris, alter a sinistris sedeat. Et urgent dicentes: Dic. Quid igitur ipse? Ut significaret eos nihil petere spiritale, sed nec scire quidem quid postulent: non enim petere auderent, si scirent: Nescitis, ait, quid petatis: nescitis quam magnum hoc sit, quam mirabile, ac ipsas superiores excedens virtutes.

R. Iste est, qui ante alios Apostolos primus plantavit Ecclesiam sanguine suo: * Cujus corpus in Gallæciam delatum, per totum orbem gloria illustratur. **V.** O sidus, o decus Hispaniæ! sancte Jacobe Apostole, intercède pro nobis ad Deum, qui te elegit. **Cujus. Gloria Patri. Cujus.**

Lectio ix. de Simplicio, si occurrat, vel in Quadrag. de Homilia Feriæ; alias:

Et adjecit: Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum, et baptismo, quo ego baptizor, baptizari? Perpendis, quomodo statim ab hac opinione ipsos removit, contraria eis disserens. Nam vos, inquit, de honoribus et de coronis mecum agitis: ego vero de luctamine atque sudore dissero. Non præmiõrum hoc tempus est, nec illa gloria mea modo apparebit: sed cædis ac periculõrum tempus præsens est. Pèrspice autem qualiter ipso interrogatiõnis modo et hortatur, et allicit. Non enim dixit: Potestisne cædem subire, potestisne vestrum effundere sanguinem? sed, Quoniam pacto potestis bibere calicem? Deinde alliciens, inquit: Quem ego bibiturus sum: ut ipsa cum eo communicatiõne laborum promptiores redderentur.

Te Deum laudamus.

Mensibus Aprili, Majo et Junio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis

suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Matth.

Sedere autem ad dexteram, et ad sinistram, non est meum dare, sed quibus paratum est a Patre meo. Quidnam sibi vult, quod modo dictum est? Duo enim hic a multis quaeruntur. Primum, si a dextris ejus sedere quibusdam paratum sit, alterum, si Dominus omnium non possit illis praebere, quibus paratum est. Ex quibus primo soluto, alterum etiam patebit. Quid igitur est, quod dicit? Nullus profecto a dextris, nullus a sinistris ejus sedebit. Inaccessibilis quippe sedes est illa, non hominibus dico solum, sed Angelis, sed Archangelis, ceterisque Virtutibus. Quod quasi praecipuum Unigeniti privilegium Paulus posuit, dicens: Ad quem autem Angelorum dixit unquam: Sede a dextris meis? Et ad Angelos quidem inquit: Qui facit Angelos suos spiritus; ad Filium autem: Thronus tuus Deus in saeculum saeculi.

R. Misit Herodes. (8)

Lectio viii.

Quomodo igitur dixit: Sedere a dextris, atque a sinistris meis, non est meum dare? An quia consessuri alii sunt? minime, inquam. Ad mentem enim interrogantium descendens, respondet. Non enim de sublimi sede illa, quae ad dexteram Patris est, aliquid sciebant, qui vel multo inferiora, quae quotidie auribus eorum inculcabantur, non percipiiebant. Unum solummodo quaerebant, praefectura potiri, et omnium se primos apud eum constitui: quodque jam diximus, cum duodecim sedes audissent, ignorantes quod dicebatur, primatum consessus postularunt.

R. Iste est qui. (9)

Lectio ix.

Jungitur viii., si ix. Lectio sit de Homilia Feriae, vel de Simplicio occurrente.

Quid igitur ait Christus? Propter me quidem, ac praedicationis meae gratia moriemini, et meae passionis participes eritis, sed non est id satis ad primum locum atque ordinem obtinendum. Nam si quis postea veniet martyrio et aliarum omnium numero

virtutum ita decoratus, ut non parum excedere vos videatur, nolite credere, quia vos amo, ceterisque antepono, idcirco eo, qui majoribus nitet operibus, expulso, vobis primum me locum datum.

Te Deum laudamus.

Mensibus Julio, Augusto et Septembri.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 20.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Matth.

Sedere autem a dextris et a sinistris non est meum dare, sed quibus paratum est a Patre meo. Quibus porro praeparatum est? Illis videlicet, qui fulgentissimis operibus easuri sunt. Idcirco vero dixit: Non est meum dare, sed Patris mei: ne quis infirmum atque impotentem ad hanc ipsum fore retributionem opinetur. Sed quonam modo? Non est meum, inquit,

sed quibus paratum est? Verum ut clarius fiat quod dicimus, exemplo id ante oculos ponamus. Ad editorem igitur munerum atque certaminis, quo multi ac praecleari athletae confluant, duos quosdam ipsi praecipua familiaritate conjunctos accessisse fingamus, qui amicitia principis freti, postulare audent, ut victores ipsi praeconio declarati coronentur. Quibus ille respondeat: Non est meum id dare, sed quibus labore atque sudore praeparatum est.

R. Misit Herodes. (8)

Lectio viii.

Num igitur, quasi non potentem illum id facere condemnabimus? Nequaquam sed justitiam ejus admirabimur; et quoniam non personam, sed rem respicit, laudabimus. Quemadmodum igitur editionis munerum atque certaminis principem, non quia non potest, sed quia non vult luctationis transgredi leges, et justitiae ordinem conturbare: sic utique Christum id dixisse affirmamus.

R. Iste est qui. (9)

Lectio ix.

Jungitur viii., si ix. Lectio sit de Simplici, vel de Homilia Feriæ.

Ita úndique illos compellébat in grátia Dei primum, deinde in labóribus própriis omnem salutem, et glóriæ spem repónere. Ideo dixit: Quibus parátum est. Nam si álii præstantiôres videbúntur, si excellentiôra, quam vos ópera factúri sunt, quómo- do illis expúlsis, locum eórum vos occupábitis? An, quia mei discipuli estis, idcirco étiam si non digni primátu éritis, præmia tamen quoque consecutúros vos arbitrémini?

Te Deum laudámus.

Mensibus Octobri, Novembri et Decembri.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

In illo tēpore: Accéssit ad Jesum mater filiór- um Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áli- quid ab eo. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. de fide ad Grat. c. 3.

Potéstis bibere cáli- cem, quem ego bi- bitúrus sum? Di-

céntibus autem illis, Pós- sumus; ait illis Jesus: Cá- licem quidem meum bibé- tis: sedére autem ad dex- teram meam, vel ad sini- stram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Quam pá- tiens et clemens Dóminus, quam alta sapiéntia et bo- na caritas! Volens enim osténdere, quod non per- functóriam rem áliquam discipuli postulárent, sed eam quam impetráre non possent, prærogatívam eis patrénæ honorificentiæ reservávit, non métuens, ne quid juri próprio derogá- ret, qui non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: simul diligens discipulos, quia sicut habes: Usque in finem diléxit eos. Nóluit his, quos diligeret, vidéri quod péterent de- negásse sanctus et bonus Dóminus, qui mallet áli- quid dissimuláre de jure, quam de caritate depó- nere. Caritas enim pá- tiens est, benigna est, non æmulátur, non inflátur, non quærit quæ sua sunt.

R. Misit Heródes. (8)

Lectio viii.

Dénique, ut agnoscatís, non infirmitátis, sed indulgéntiæ esse, quod di-

xit: Non est meum dare vobis, ubi sine matre filii Zebedæi rogant, nihil de Patre dixit. Sic enim habes: Non est meum dare vobis, sed quibus parátum est. Ita Marcus Evange- lísta pósuit. Ubi vero mater pro filiis rogat, hoc est, secundum Matthæum: Non est, inquit, meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Hic áddidit, a Patre meo, quia majó- rem indulgéntiam matrén- um poscébat afféctus.

R. Iste est qui. (9)

Lectio ix.

Jungitur viii., si ix. Lectio sit de Simplici, vel de Homilia Feriæ.

Quod si putant, dicéndo: Quibus parátum est a Patre meo; quod aut Patri plus tribuit, aut sibi áli- quid derogávit, dicant, utrum et illic putent Patri áli- quid derogátum, quia dixit in Evangélio Fílius de Patre: Pater non júdi- cat quemquam? Quod si sacrilégium putámus dí- cere, quod Pater ita júdi- cium détulit Fílio ut ipse non hábeat, (habet enim, nec potest amittere, quod habet naturaliter divína majéstas) sacrilégium úti- que æstimáre debémus quod non potest Fílius dare

quidquid, aut hómines meré- ri possunt, aut quævis accíperé creatúra, præser- tim cum ipse dixerit: Ego ad Patrem vado, et quod- cúmque ab eo petiéritis in nómine meo, hoc fáciam.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Accéssit ad Je- sum * mater filiór- um Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áli- quid ab eo.

Psalm. Dóminus regná- vit. cum reliquis.

2. Dic ut sédeant * hi duo filii mei, unus ad dex- teram tuam, et unus ad sini- stram in regno tuo.

3. Potéstis bibere cáli- cem * quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus.

4. Cálicem quidem me- um * bibétis: sedére autem ad dexteram meam, et ad sini- stram non est meum dare vobis, sed quibus pa- ratum est a Patre meo.

5. Quicúmque volúerit * inter vos major fieri, sit vester minister.

Capitulum: 1. Cor. 4.

Bratres: Puto quod Deus nos Apósto- los novíssimos os- téndit tamquam morti de-

stinátos, quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis et homínibus.

Hymnus.

Jesu, salus mortálium,
Nobis ades, dum dí-
cimus,
Laudes Patróno Hispániæ,
Tuam canéntes glóriam.

Laudándus hic est únice,
Quod primus in certámine,
Apóstolis ex ómnibus
Pro te profúdit ságuinem.

Tui beátus plúribus
Notis amóris máximi:
Quod testis usque inté-
ruit
Recónditis mystériis.

Seu vi poténtis dèxteræ
Surgit Jaíri filia,
Quando in patérnis ædibus
Est excitáta ab ínferis:

Seu vultus, ut sol splén-
didus,

Et vestis, ut nix, cándida,
Thabóris alto in vértice
Signum tuæ dant glóriæ.

Seu monte olivis cónsito,
Angóris est index tui
Sudor tuo de córpore
Ceu gutta manans sánguini-
nis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spírítu Paráclito,
Et nunc, et omne in sæ-
culum. Amen.

¶ Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. **R.** Et facta ejus
intellexérunt.

Tempore Paschali:

¶ Pretiósa in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
Sanctorum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Visitá-
vit nos * per sanctum Apó-
stolum, et fecit salútem
de inimícis nostris Dómi-
nus Deus noster.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ
sanctificátor et custos:
ut beáti Jacóbi Apóstoli
tui múnita præsídiis, et
cónversatióne tibi plá-
ceat, et secúra mente de-
serviat. Per Dóminum.

**Commemorationes communes,
sive Suffragia Sanctorum.**

Ad Tertiam.

Ant. Dic ut sédeant.

Capit. Fratres: Puto. (13)

R. br. In omnem ter-
ram * Exívit sonus eórum.
In. V. Et in fines orbis
terræ verba eórum. **Ex-
ívit.** Glória Patri. **In.**

¶ Constitues eos princi-
pes super omnem terram.
R. Mémoires erunt nómi-
nis tui Dómine.

Tempore Paschali:

R. br. Sancti et justí, in
Dómino gaudéte * Allelúja,

allelúja. **Sancti. V.** Vos elé-
git Deus in hæreditátem
sibi. Allelúja, allel. Glória
Patri. **Sancti.**

¶ Lux perpétua lucébit
Sanctis tuis Dómine, alle-
lúja. **R.** Et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Potéstis bíbere cá-
licem.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Nos stulti propter Chri-
stum, vos autem pru-
déntes in Christo: nos in-
firmi, vos autem fortes:
vos nóbiles, nos autem
ignóbiles.

R. br. Constitues eos prin-
cipes * Super omnem ter-
ram. Constitues. ¶ Mé-
moires erunt nóminis tui
Dómine. Super. Glória Pa-
tri. Constitues.

¶ Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. **R.** Nimis
confortátus est principá-
tus eórum.

Tempore Paschali:

R. br. Lux perpétua lu-
cébit Sanctis tuis Dómi-
ne. * Allelúja, allel. **Lux.**
¶ Et ætérnitas témporum.
Allelúja, allelúja. Glória
Patri. **Lux.**

¶ Lætítia sempitérna
super cápita eórum, alle-

lúja. **R.** Gaúdium et exsul-
tatiónem obtinébunt, allel.

Ad Nonam.

Ant. Quicúmque volúerit.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Nam si decem millia pæ-
dagogórum habeátis in
Christo, sed non multos
patres. Nam in Christo Je-
su per Evángélium ego vos
genui.

R. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui Deus.
Nimis. ¶ Nimis confortá-
tus est principátus eórum.
Amíci. Glória Patri. Ni-
mis confortátus.

¶ Annuntiavérunt ópera
Dei. **R.** Et facta ejus intel-
lexérunt.

Tempore Paschali:

R. br. Lætítia sempitér-
na super cápita eórum. *
Allelúja, allelúja. Lætítia.
¶ Gaúdium et exsultatió-
nem obtinébunt. Allelúja,
allelúja. Glória Patri. Læ-
títia.

¶ Pretiósa in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
Sanctorum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capitulum de Laudibus. (13) Psalmi de Comuni
Apostol. **Hymnus.** Defénsor
alme Hispániæ. ut supra in
I. Vesperis. (1)

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Tempore Paschali:

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O beátum Apóstolum, * qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolórum, Dómini cálicem bíbere méruit! O gloriósum Hispá-

niæ regnum, tali pignore, ac Patróno munitum, per quem fecit illi magna qui potens est! allelúja.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui munita præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 1. Novembris 1887.

M. Dandl, Vicar. in Spirit. Generalis.

AS